

Sbor Svatobor povznáší nejen Sušičany už 160 let

Před deseti lety slavil Svatobor stopadesáté výročí okázale: odhalil bustu sv. Václava, ten ožil, vsedl na koně a vedl krojovaný průvod zástupců pěveckých sborů, skautů, cyklistů a Sokolů kolem náměstí. Letošní oslavy jsme zahájili 4. října 2020 slavnostním požehnáním nového praporu v kostele sv. Václava při mši svaté a spolu s Železnorudským smíšeným sborem jsme zazpívali „Missu brevis“ Zdeňka Lukáše. A to bylo nakonec ke 160. výročí vše. Jubilejní koncert se v sobotu 10. října kvůli nouzovému stavu už uskutečnit nemohl.

Kořeny Svatoboru sahají až k roku 1848, kdy byl založen spolek Slovanská lípa. Ten sdružoval muže s vlasteneckým cítěním. Jeho činnost byla však zakázána, a tak se scházeli pouze potají. Po pádu absolutismu se již nemuseli členové spolku skrývat, a tak byl roku 1860 oficiálně založen spolek Svatý Václav.

Prvních šedesát let pěveckého spolku v Sušici (1860–1920) podrobně zpracoval historik dr. Jan Lhoták v publikaci „Od Slovanské lípy ke Svatoboru“. Jméno dostal spolek po českém patronovi. Tento spolek koncertoval nejen

v Salonu, kde měl sbor svou první zkušebnu, ale i v hotelu Koruna, Sokolovně, Lidovém domě a Městské besedě.

Spolek Svatý Václav působil v duchu slovanské vzájemnosti a vlastenectví a plnil funkci organizátora kultury – pořádal koncerty významných umělců a souborů

jako byli Jan Kubelík nebo Moravští učitelé. K významným událostem tohoto období patřila účast na položení základního kamene č. 14 Národního divadla a svěcení spolkového praporu, kterého se v roce 1871 zúčastnilo patnáct tisíc lidí. Byla to první velká obrozenecská slavnost v Sušici. Pravidelně pak pořádal sbor dvě akademie ročně a „Cecilské zábavy“ (oslavily k svátku sv. Cecílie). Na repertoáru měl spolek jak operety, opery, duchovní písně a vlastenecké písně. Za první světové války byla činnost spolku pozastavena, protože většina mužů narukovala na vojnu. V roce 1918 byl Svatý Václav přejmenován na Zpěvácký spolek. Tento název neměl však dlouhé trvání a roku 1921 dostal jméno Svatobor, které mu zůstalo dodnes.

Za svou existenci pořádal sbor nesčetné koncerty, oslav výročí, doprovázel akce pořádané městem Sušice jako např. odhalení pomníku Mistra Jana Husa na Husově náměstí v Sušici.

Sbormistry Svatoboru byli především kantori, kteří měli význam jak pro sbor, tak pro kulturní rozvoj města, např. Václav Kratochvíl, František Gerner, Václav Vavřín a Josef Suchan.

Novodobou historii sboru začal psát Josef Baierl, který ho převzal v roce 1976. Došlo k výraznému omlazení sboru a oživení repertoáru. Na klavír sbor doprovázela nejdříve Libuše Rebstřoková, kterou po roce vystřídala Dagmar Jurigová-Ciompová až do roku 1997. V současné době má sbor 40 aktivních členů, na klavír doprovází Zdeňka Milotová, která je také kronikářkou sboru. Od roku 1976 má Svatobor za sebou 957 vystoupení.

Repertoár sboru je velmi rozmanitý a zahrnuje skladby od sakrální hudby renesanční a barokní, klasická sborová díla, spirituály, upravené lidové písně až po moderní díla. Sbor spolupracuje se současnými skladateli, nejen zpívá, ale snaží se i pohybovat a převlékat do kostýmů například ve

scénách z muzikálů „Pan Pickwick“, „Hašlerky“, „Kramářské písně“, „Divotvorný hrnec“, „My Fair Lady“, Žichovičtí púlpáni a „Balada pro banditu“. Velmi působivé byly divadelně zpracované scény z Rybovy České mše vánoční. Za zmínku stojí i hudební doprovod divadelních představení sušických ochotníků v osmdesátých letech „Žena v trysku století“ a „Paní Marjánka, matka pluku“, a později spolupráce se spolkem Zmrzlík Těchonice, kde Svatobor účinkoval v představeních Dáma na kolejkách (2008) a Prodanka (2013).

Do povědomí sušické veřejnosti se jistě vryl i projekt „Hudba nezná hranic“ z roku 2018, na kterém se podílel kromě Svatoboru Kötztlinger Kammerchor, Sušický dětský sbor a Symfonický orchestr Gymnázia a Hudební školy hlavního města Prahy. Na slavnostních koncertech k 100. výročí vzniku Československa zazněla mimo jiné Orffova „Carmina burana“ a „Te Deum“ Antonína Dvořáka. Dirigováním symfonického orchestru se sólisty Národního divadla si Josef Baierl splnil svůj velký sen.

Svatobor za hranicemi se neztratil a má za sebou mnoho vystoupení. Úplně první zahraniční host – italský sbor Coro minipolifonici – přijel do Sušice v roce 1977. V roce 1984 se Svatobor vydal do Halle/Salle v NDR a pak v roce 1988 do polského Malborku. A pak už téměř každý rok vyjíždí na pěvecké turné po Česku nebo do zahraničí. V průběhu třiceti let navštívil několikrát Švýcarsko, Německo, Dánsko, Rakousko, Itálii, Belgie, Finsko, Velkou Británii, Francii a Slovensko.

Poděkování – Svatobor si váží toho, že město Sušice dlouhodobě podporuje jeho činnost. Dříve působil pod Městským kulturním střediskem, nyní je zřizovatelem sboru Sušické kulturní centrum SÍRKUS. Organizační záležitosti Svatoboru zajišťuje výbor, v jehož čele stáli předsedové MUDr.

Petr Janda (1977–1980), Jaroslav Klíma (1981–2000) a prezident spolku Ivan Čámský (2001–2012) a v současné době Jaroslava Hanusová.

Velké díky všem – zpěvákům, muzikantům, jejich rodinám, stálým i náhodným návštěvníkům koncertů.

Za sbor Svatobor Anežka Nová a Josef Baierl

Na slavnostním koncertě ke 160. výročí vzniku Svatobor bohužel neuslyšíme. Samotné už opravdu úctyhodné výročí se však zrušit nedá. Požádal jsem proto duchovně Sušických novin duchovního otce Svatoboru sbormistra Josefa Baierla, aby zavzpomínal nejen na své začátky s tímto věky zralým souborem.

Vloni proběhla velkolepá oslava 50. výročí Sušického dětského sboru, který ty jsi založil. O sedm let později v roce 1976 jsi se stal dirigentem i Svatoboru – sboru dospělých. Jak k tomu došlo?

„Začít rokem 1976, kdy jsem Svatobor převzal, je dosti jednoduché: Sbor byl přestárý a na tradiční repertoár nestačil. Vyzval jsem zbývající členy, aby na příští zkoušku přivedli mladé zpěváky, jinak že začít nehodlám. Několik mladých přišlo a nejstarší odešli. Vypadlo to tak, že jsem ty nejstarší vyhodil. Vzkázal jsem jim, že to není pravda, a že zůstávají pasívními členy, kteří kromě zpěvu mají právo sbor navštěvovat a zúčastňovat se zájezdů. Stalo se tak ve dvou případech. Pak následovaly pravidelné zkoušky vyplněné rozepíváním, dělenými zkouškami a změnou repertoáru.: lehké a vtipné úpravy lidových písní a pestrý výběr „od Bacha až po Vlachy“.“

Jaká byla ta předcházející éra Svatoboru?

„Po osvobození ČSR Svatobor pod vedením pana ředitele Suchana opět rozkvétal. Podílel se na akcích Pěvecké župy pošumavské a ještě v roce 1948 se podílel na nastudování Pískáčkovy operety Perly panny Serafinky, kde zazářila jako sólistka dnešní

paní profesorka Jitka Kovaříková. Bohužel v roce 1950 byly všechny pěvecké župy a spolky zrušeny. A tak další desetiletí, co se nepodařilo Němcům za okupace, podařilo se tehdejšímu komunistickému režimu.“

V době Pražského jara pak přeci jen přišla doba uvolnění...

„Na začátku sedmdesátých let vstupují do kulturních dějin Sušice pan profesor Vladimír Holý, ředitel muzea a proslulý profesor gymnázia František Procházka. Profesor Holý vyšel vstříc několika nadšencům – prof. Bůžkové a učitelům Hambergerovi a Baierlovi, aby společně uskutečnili několik literárně hudebních pořadů. Prof. Procházka oslovil učitele Baierla slovy: „Pane kolego, vyberte nějaké duchovní skladby z okolních kostelních archivů, nastudujte, já seženu muzikanty a vy zpěváky“. A co pan profesor řekl, to se stalo. Zdálo se, že v této příznivé atmosféře, bude moci začít opět naplno i Svatobor. V tomto duchu jsme diskutovali s kolegou Hambergerem po jednom muzejním koncertě. Pan Jaroslav mě vyzval, abych rozpadající se Svatobor převzal, ale já jsem se oprávněně bránil, že rozjiždím Sušický dětský sbor a že by mohl on, také absolvent oboru hudební výchovy plzeňské fakulty. Jenomže člověk miní a někdy i normalizace mění. Pan Hamberger byl z politických důvodů propuštěn z učitelských služeb i dalších jeho kulturních aktivit.“

A Svatobor dnes? Oslavy 160. výročí s koncertem musely být kvůli koronaviru zrušeny. Nejde teď ani společně zkoušet. Jsi v kontaktu se sboristy a jak se udržujete v pěvecké formě?

„Milý Edo, dnes jsme právě se Svatobory absolvovali třetí distanční zkoušku přes počítače. Mně to dělá velké potíže, ale přesto jsme uskutečnili dělenou zkoušku – soprány vedla Maruška, alty Jaruška, tenory Andrejka a basy já. Se skleničkou svatomartinského vína jsme se učili *„Nejmilejší Martine dnes veselí chceme být, na tvou počest jísti a na tvou počest pít...“*.“

Děkuji za odpovědi a už se těším na ten svatoborský čtyřhlás.

Eduard Lískovec

Foto ze série koncertů v roce 1970, kdy ještě dobíhal svobodný čas Pražského jara, komentuje Josef Baierl: Tehdy prof. Procházka vymyslel a zorganizoval koncertní turné po okolních kostelích. Byl tou myšlenkou nadšen, protože předtím se od padesátých let taková duchovní hudba hrát nesměla. Dal dohromady orchestr se Svatoborem a já jsem dirigoval. Vystoupili jsme např. v kostelích v Žihobcích, Strašíně a samozřejmě v Sušici, odkud je pravděpodobně i ta fotografie (u kontrabasu prof. Procházka, violoncello prof. Vinter a viola K. Blahouš). Na všech vystoupeních bylo plno.

Poslední koncert proběhl také za velkého zájmu o pouti v Železné Rudě a bylo to dokonce při mši. V ten čas se ale nedaleko odehrávala nějaká politická akce a tam skoro nikdo nepřišel. Doneslo se to na OV KSČ a pozvali si mě do Klatov na kobereček. Ve sboru jsme měli i zpěváky z našeho gymnázia a jakýsi ředitel tam na mě křičel, jak si to představuju, takhle kazit děti. Řekl jsem, že to poslouchat nebudu a šel jsem pryč. Předseď mě pak ještě přivedl zpět a vyslovil památný ortel: *My vám ty noty pálit nebudeme, ale hrát už je nebudete... A s koncerty byl konec.*

Slavnostní koncert ke 160. výročí založení sboru Svatobor byl ZRUŠEN bez náhrady.

Vstupenky zakoupené na koncert, který se 10. 10. 2020 neuskutečnil, můžete vrátit v místě nákupu.

Zastupitelstvo jednalo především o nemocnici

V posledních měsících kulturní a společenské stánky vzhledem ke koronavirovým opatřením zejí prázdnotou. Zasedání orgánů veřejné správy i za přítomnosti veřejnosti je ale i za tohoto nouzového stavu možné, samozřejmě za dodržení všech bezpečnostních opatření. Proto se zasedání Zastupitelstva města Sušice dne 11. listopadu přesunulo do velkého Tyršova sálu sokolovny, kde bylo připraveno i dostatečné místo pro veřejnost.

Jednání se zúčastnilo devatenáct zastupitelů včetně starosty. Dva členové zastupitelstva byli omluveni. Dále byli přítomni pracovníci městského úřadu, příspěvkových organizací a občané z řad veřejnosti. Zároveň pracovníci Sušického kulturního centra zajišťovali on-line přenos na stránky města, který v průběhu jednání sledovalo až 231 občanů současně.

Zasedání zahájil jako vždy v 16.00 hodin starosta Petr Mottl. Vzhledem k zúčastněné veřejnosti zastupitelé schválili návrh, aby se body o nemocnici projednávaly přednostně. Nejprve se jednalo o dozorčí radě nemocnice. Návrh na její rozšíření nebyl přijat. Dále byl na programu aktuální stav sušické nemocnice. Radní (a zastupitel PK) Pavel Javorský ujistil, že v komunikaci s krajem se dělá vše proto, aby se našlo společné řešení na provozování nemocnice. Starosta Petr Mottl to potvrdil a řekl, že je v kontaktu s budoucí hejtmankou Plzeňského kraje Ilonou Mauritzovou, a že spolupráce s krajem v tomto ohledu je téměř jistota. O aktuálním stavu v nemocnici informoval

text a foto ED

NEZÁVISLÍ ze SUŠICE – hodnocení jednání zastupitelstva města dne 11. 11. 2020 – Karel Janda

Kdo sledoval jednání zastupitelstva 11. 11. 2020 si jistě udělal další obrázek o sušické demokracii i o situaci okolo naší nemocnice. Ta byla jako vždy hlavním tématem. Celkově lze konstatovat, že starosta města řízení schůze často nezvládal, a to zvláště tím, že místo, aby jednání řídil, po celou dobu reagoval téměř na každý „jiný“ příspěvek a trvale „protlačoval“ pouze svoje názory. Opět se ukázalo, že politická většina ve městě vzniklá po komunálních volbách podzimu 2018 si není ochotna přiznat, že zavinila totální destabilizaci nemocnice, omezení zdravotní péče s velmi nejasným koncem a nereaguje ani na výrazné signály od lékařů a některých pracovníků nemocnice. Že nejde o kvalitu zdravotní péče, a tedy že nejde o lidi, ukázalo i neschválení návrhu na rozšíření dozorčí rady o odborníky (lékaře, ekonomy), neboť tento orgán byl ryze účelově sestaven k naplňování politických rozhodnutí v nemocnici. O tom svědčí i některá vystoupení (Sušičti – STAN) v duchu, že sice nemocnici nerozumějí, ale nebudou zasahovat do nastartovaných změn. Úsměvná až trapná byla snaha zastupitele Bartoše (ODS) a pana starosty (ODS) o ukončení natáčení zasedání zastupitelstva zástupcem občanské iniciativy a následně poučení tajemníka úřadu o tom, že za doby nouzového stavu, kdy máme nařízením vlády omezen pohyb, by lidé, co nebydlí v Sušici či nemají zde nemovitosti, neměli být na jednání zastupitelstva, ale doma. Že by se báli veřejnosti? A kde je jejich proklamovaná snaha najít řešení, když nechtějí debatovat ani s koaličními Piráty, ani s opozicí, ani s občanskou iniciativou?

Nyní krátce k některým bodům jednání.

V rámci návrhu na převolení rady města včetně starosty bylo konstatováno, že nebyla naplněna koaliční smlouva mezi ODS, ANO a Piráty v oblasti zdravotnictví, který si na sebe vzal starosta Mottl (ODS) a místostarosta Jelínek (ANO), tedy v úkolu jednání s krajem a vytvoření pracovní skupiny k problematice sušické nemocnice. Dále bylo konstatováno, že radou města nebylo dosud přikročeno k realizaci doporučení zastupitelstva města z prosince 2019 o směřování rozvoje zdravotní péče na Sušicku. Na to starosta reagoval, že šlo pouze o doporučení a na opakované dotazy nakonec neodpověděl, zda plný rozsah činnosti nemocnice podporuje či nikoliv.

Návrh na rozšíření dozorčí rady nemocnice (dále jen DR) o odborníky, kteří by zkvalitnili rozhodování, neprošel. Tím nám vychází, že jim nejde o kvalitu práce DR, ale skutečně jen o prosazování vlastních politických rozhodnutí. To ostatně DR svojí činností, kdy záhy po svém jmenování, aniž by nemocnici navštívila, navrhla odvolání jednatelů, potvrzuje. Důvody, pro které byli jednatelé Hais a Rada odvoláni, považujeme i nadále za zástupné. A tak „kvalitu rozhodování o nemocnici“ budou i nadále tvořit odborníci v oblasti telekomunikací, odpadového hospodářství, provozu přádelny a IT technologií. Jediný člen, který se nemocnici dlouhodobě věnuje, včera práci DR oprávněně kritizoval a poukazoval na neudržitelnost situace, přičemž ani toto nepohnulo s většinou přítomných členů rady města ve funkci valné hromady sušické nemocnice.

Příspěvek o legitimitě DR poukázal na to, že díky chaosu při jejím jmenování, je její vznik v obchodním rejstříku, který by měl odrážet realitu, datován až na 15. říjen 2020. Takže doporučení na odvolání jednatelů předložil neexistující orgán! To však většině zastupitelů (ODS, ANO, Sušičti – STAN, Rozumní) vůbec nevadí.

Odkup cesty na Volšovskou Stráž od Lesů ČR spíše připomínal obhajobu protistrany než zájmu města a ukázal, jak se skutečně starosta stará o potřeby svých občanů. Místo, aby byl podporován postup umožňující snížit cenu, tedy jednat na nejvyšší úrovni, zaznívaly věty „Lesy musejí také jednat s péčí řádného hospodáře“.

Těsně před jednáním zastupitelstva „přistál na stůl“ návrh na dovození člena dozorčí rady (DR) společnosti Pošumavská odpadová, s. r. o., neboť právě končí funkční období dosavadního člena DR starosty Mottla. Narychlo předložený návrh usnesení zněl, aby zastupitelstvo schválilo opět starostu do této funkce. Proti tomu byl dán zastupitelem Nikodémem protinávrh, aby do této funkce byla zvolena naše zastupitelka Jitka Kroupová. Protinávrh pana Nikodéma nebyl schválen, podpořili jej pouze Piráti, ČSSD, KSČM a za NsZ Karel Janda, když se Jitka Kroupová zdr-

její jednatel Jiří Vlček. Radní (a zároveň radní PK) Pavel Hais přiblížil dění ohledně povolebního vyjednávání o vedení kraje. Řekl, že byla vyjednávána koalice ODS, STAN a Piráti (celé názvy zvolených koaličních subjektů: ODS s podporou TOP 09 a nezávislých starostů / STAN, Zelení, PRO PLZEŇ/Česká pirátská strana) a na zítřejším jednání Zastupitelstva Plzeňského kraje se vše schválí, přičemž prvním bodem této koalice je zdravotnictví a prvním námětem sušická nemocnice. Prohlásil, že budou bezodkladně zahájena jednání s městem Sušice o zajištění stabilizace provozu sušické nemocnice a následně po vyhodnocení provozu budou navrženy varianty spolupráce či převzetí. Starosta Petr Mottl sdělil, že hned v pondělí budou zahájena oficiální jednání s nově ustanoveným vedením kraje, a že výsledné rozhodnutí předpokládá do dubna příštího roku. V průběhu zasedání také většina zastupitelů poděkovala zdravotníkům i pracovníkům v sociálních službách za jejich práci a nasazení v této náročné době.

Dále se mj. projednávala rozpočtová opatření a plnění příjmů rozpočtu města roku 2020. Do dozorčí rady společnosti Pošumavská odpadová s. r. o. byl znovu zvolen starosta Petr Mottl. Zastupitelka Jitka Kroupová informovala o tom, že na podatelnu MÚ Sušice byl 11. 11. podán návrh na konání referenda, který se týká nemocnice a nové sportovní haly. Tajemník Petr Novák potvrdil, že návrh byl převzat a že nyní bude následovat zákonný postup, aby mohl být po splnění všech náležitostí předložen na zastupitelstvu města.

žela. Tedy pro bylo pouze 6 hlasů. Nadále považujeme za velmi nevhodné, aby členem dozorčí rady byl současně nejvyšší zástupce města, který zastupuje město – spolčenika Pošumavská odpadová, s. r. o. na jednání valné hromady této společnosti, který navíc v této funkci podle nás selhává, když ani zastupitelstvo objektivně neinformuje o tom, že příští valná hromada společnosti Pošumavská odpadová, s.r.o. dne 24. 11. 2020 bude jednat o odvolání jednatele Ing.Skrbka kvůli údajnému porušování účetních a daňových zákonů a předpisů.

Na dotazy o plnění příjmové stránky rozpočtu města v tomto roce vystoupila vedoucí finančního odboru úřadu města a ujistila zastupitele i veřejnost, že propast příjmů letošního roku nebude tak razantní, jak se předpokládalo po první vlně koronavirové krize. Výborně, ale v tom případě zcela nechápeme argumentaci pro odvolání jednatelů Haise a Rady resp. argumentaci, že do nemocnice nemohou už jít žádné další prostředky města. . .

První sušické referendum – v závěru zastupitelstva byla podána informace o tom, že přípravný výbor dne 11. 11. 2020 podal na MÚ Sušice historicky první návrh na konání referenda v Sušici, které se týká jednak nemocnice a jednak výstavby nové sportovní haly. Referendum tedy bude, otázkou však je, kdy? To nyní záleží zejména na rychlosti kontroly návrhu a podpisových archů ze strany MÚ Sušice a následně na zastupitelích, kteří budou stanovovat datum pro vyhlášení referenda (návrh termínu konání byl podán na den 16. 1. 2021, ale uvidíme).

Závěrem lze říci, že včerejší jednání situaci nikam neposunulo, a to díky neochotě přiznat, že situace v nemocnici po 14. září 2020 není dobrá a že práce bývalých jednatelů byla spíše kvalitní a směřovala k znovu obnovení komplexní péče ve prospěch občanů. Pozitivní je, že jasně zazněly argumenty, které toto potvrzují, a bylo poukázáno na problémy, které by se měly řešit. Za to nyní odpovídá v plném rozsahu nový ředitel, DR a nejvyšší vedení města. Změnu by mohlo nyní přinést snad už jen bud'to nové vedení Plzeňského kraje, pokud tedy bude od vedení města ochota jednat a popřípadě přistoupit na kompromis, anebo výsledek referenda. Důležité je, aby občané sledovali vývoj a jasně dali na vědomí svoje názory.

Co však včera z našich úst nezaznělo, je veliké poděkování zdravotníkům, dobrovolníkům, zaměstnancům Sportoviště Sušice a Ing. Hamákoví osobně, kteří nyní působí a pomáhají v nemocnici. **Děkujeme vám všem za vaše nasazení a aktivitu v současné nelehké době!**

Karel Janda

Reakce tajemníka Městského úřadu Sušice Mgr. Petra Nováka

Nepřísluší mi a ani za svoji osobu nechci komentovat celý text hodnocení pana zastupitele Ing. arch. Jandy, protože jsme pravděpodobně seděli každý na jiném zasedání, proto se vyjadřuji pouze k pasážím, které se nějak týkají tajemníka.

„Úsměvná až trapná byla snaha zastupitele Bartoše (ODS) a pana starosty (ODS) o ukončení natáčení zasedání zastupitelstva zástupcem občanské iniciativy a následně poučení tajemníka úřadu o tom, že za doby nouzového stavu, kdy máme nařízením vlády omezen pohyb, by lidé, co nebydlí v Sušici či nemají zde nemovitosti, neměli být na jednání zastupitelstva, ale doma. Že by se báli veřejnosti?“. Na snaze dodržovat zákony této země, obdobně jako na upozornění občana na jejich porušování, nepovažuji nic směšného ani trapného a veřejnosti, přestože by si to někdo rád přál, se opravdu nebojím. Moje upozornění, jak pan zastupitel jistě zaznamenal, nesměřovalo k zamezení nahrávání, naopak jsem zdůraznil, že pro svoji potřebu si každý občan může zasedání ZM nahrávat, avšak nesmí jej bez zákonného důvodu zpřístupňovat někomu jinému, což byl tento případ. Druhé poučení obsahovalo odkaz, jednak na text zákona o obcích (§ 16 zákona č. 128/2000 Sb.), který upravuje práva občanů obce, jednak na nařízení vlády (č. 444/2020 Sb. ve veřejnosti notoricky známé jako „zákaz volného pohybu“). Když už s takovou obli-

Reakce na příspěvek pana zastupitele K. Jandy

Vážení a milí občané Sušice,

v reakci na pana zastupitele Karla Jandu musím podotknout, že i já mám dojem, že jsme sledovali naprosto odlišné jednání zastupitelstva. Opakuji neustále, že nikdo z vedení města ani ze zástupců „politické většiny“ neusiluje o zničení nemocnice. Pojdme si naslouchat a především respektovat a tolerovat názory druhých. Některá rozhodnutí se mi nemusí líbit, nicméně pokud jsou učiněny v souladu s platnými zákony a učiní je demokraticky zvolení zástupci města, měli by to ostatní respektovat.

Demokracie je o diskuzi, ale rozhodně ne o brutálním nátlaku a kampani na sociálních sítích, která v posledních týdnech probíhá. Může se zdát, že existují dva tábory – „škůdci“, kteří chtějí nemocnici zlikvidovat, a „zachránci“, kteří za každou cenu volají po návratu bývalých jednatelů/jednatele a tím podmiňují setrvání doktorů i udržení funkční nemocnice. Tak to ale v žádném případě není.

Odvolání jednatelů, které bylo radními i dozorčí radou několikrát zdůvodněné, neznamená, že chce někdo rušit nebo omezovat nemocnici. Oběma jednatelům patří velký dík za vykonanou práci zejména při převodu nemocnice na město a jejím následném rozjezdu. Nicméně finanční situace, kdy město do nemocnice „nalilo“ za jediný rok okolo 60 milionů korun, je dlouhodobě neudržitelná. Jsou zde i další důvody – například účetnictví přemístěné do Prahy na základě pouze ústní dohody, které navíc firma odmítá vydat, nestabilní personální situace (rozdíly ve mzdách, vysoký podíl pracovníků na dohodu), nejasnosti u financování nákupu rentgenů. V současnosti probíhá v nemocnici audit, který se záležitostmi uvnitř nemocnice zabývá.

V těchto dnech se také rozjíždí jednání s novým vedením Plzeňského kraje. Nová hejtmanka Ilona Mauritzová (ODS) spolu s náměstkem a bývalým hejtmánem Josefem Bernardem (STAN) už se o situaci v nemocnici informovali přímo v Sušici. Došlo k vytvoření pracovní skupiny, která by měla najít optimální řešení pro stabilní a dlouhodobé fungování sušické nemocnice. Kdo navíc na posledním zastupitelstvu poslouchal nového jednatele Jiřího Vlčka, snad pochopil, že nemocnice rozhodně není v rozkladu, ale až na momentálně uzavřené oddělení chirurgie normálně funguje. Je třeba řešit situaci personálu, což by se při spolupráci s krajem mělo podařit.

Dozorčí rada Sušické nemocnice zůstává v počtu pěti členů – zastupitelstvo se na tomto počtu shodlo už na červnovém zasedání, každý politický subjekt zastoupený v sušickém zastupitelstvu měl možnost nominovat svého zástupce. Domníváme se, že je nyní nutné stávající členy nechat pracovat, nikoliv DR převolovat či rozšiřovat. Navíc nominanti do dozorčí rady paní Stárkové (ČSSD) – Kolářová, Šedivý a Musil, již ve správním radě nemocnice byli a rezignovali na své funkce na jaře 2018, protože se jim nelíbilo převedení movitého majetku o p. s. pod město.

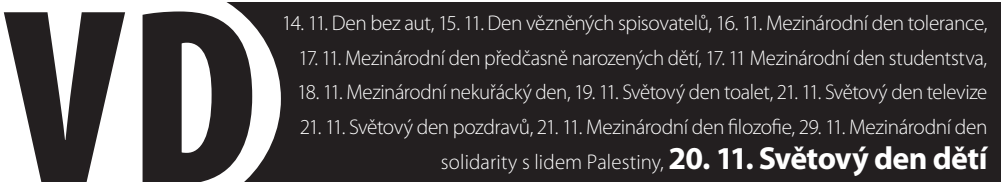
S bodem plnění městského rozpočtu vystoupila vedoucího finančního odboru Ing. Božena Šlajsová. Naznačila, že finanční plnění za rok 2020 vypadá pro město dobře, což je jistě výborná zpráva. V nejbližších týdnech zastupitelům představí návrh rozpočtu na rok 2021. Důležité je zdůraznit, že také v něm se počítá s financemi na provoz nemocnice. Není tedy pravdou, že by město nemocnici nechtělo dál podporovat, jen to musí být v míře, kterou si v rámci rozpočtu může dovolit. Všichni nemocnici v Sušici chceme, ale nepomůžeme jí rozdmýcháváním vášní a nátlaku, který jsem zmiňoval v úvodu. Taková atmosféra naopak nemocnici škodí.

Osobně si moc přeji, aby se situace co nejdřív zklidnila a našlo se rozumné řešení. Město Sušice není jen nemocnice, existují i další oblasti (sociální služby, vzdělání, kultura, sport, péče o přírodu, rozvíjení cestovního ruchu, infrastruktura, ...), které si zaslouží naši pozornost. Na tomto místě také děkuji všem, kteří se v této nelehké době na práci v nemocnici podílejí.

Mgr. Jonáš Bartoš, zastupitel za ODS

Ambulance nehojících se ran

Nemocnice Sušice
MUDr. Juraj Horský
Út – 15.00–19.30
Objednávky: 725 671 824

Na 20. listopadu připadá výročí Úmluvy o právech dítěte. Světový den dětí je den, kdy si můžeme připomenout, že často dochází k porušování základních dětských práv. Děti jsou odebírány rodičům, týrány a zneužívány. Na to je třeba upozornit a je proti tomu potřeba bojovat.

Rozhovor je veden s bývalou farářkou a mikrobioložkou, starší a velmi zdatnou dámou Věrou Hájkovou, nyní žijící v Sušici.

1. Navštívila jste nějaké země, kde se dá mluvit o nedodržování dětských práv, ať už hmotných, nebo např. bezpečí?

„Z evropských zemí bych asi zmínila Norsko, tam kvetl takový státní byznys s dětmi – často se hledaly příčiny, aby bylo možno dítě odebrat biologickým rodičům a pak je svěřit jiným vychovatelům, ať už bezdětným dvojicím, nebo pěstounům, kteří byli za péči o svěřené děti dobře placeni. To mi připadalo opravdu hrozné. A pak jsem byla v Indii, a tam jde spíš o materiální záležitosti. Tam chudé děti musejí těžce pracovat, když se mají uživit.“

2. A myslíte si, že jsou si toho Norové vůbec vědomi?

„Některí, ale je to menšina. Před pár lety, když byla v popředí zájmu veřejnosti kauza dětí Michalákových, byli v Praze na demonstraci dva norští právníci, kteří nám děkovali, že se o to zajímáme. Vyprávěli, jak se snaží obhajovat ty rodiče okradené o dítě a jak to zpravidla moc nejde. Takže tito dva Norové moc dobře věděli, o co jde. Asi je třeba dodat, že opravdu nevím, jaká je situace v Norsku právě teď. Možná se to za těch pár let zlepšilo, možná ne – opravdu nevím.“

3. Jak byste charakterizovala situaci v Indii? Rodiče ráno vypustí děti, ať si sami hledají obživu na smetišti?

„To je rodina od rodiny. Indie má o mnoho více obyvatel než celá Evropa dohromady.

Jsou tam pohádkově bohatí lidé, jejichž děti žijí jak princátka. Pak jsou tam střední vrstvy – jejich děti se mají tak nějak podobně jako děti u nás. No – a konečně jsou tam ti chudí, kterých je hodně, a v chudých rodinách se děti musejí pořádně snažit, aby vůbec přežily. Žebrají jen některé, spíš se snaží nějak pracovat, jakkoliv. V některých oblastech děti sbírají uhlí v polovytěžených dolech, tím vyloženě riskují život, pak to uhlí prodávají a takhle se živí. Nikdo proti tomu samozřejmě neprotestuje, protože kdyby jim to zakázali, ty děti umřou hladu. V Indii nikdo nehledá, jestli děti pracují nebo žebrají, takže když začne chudé dítě rozum brát, většinou cítí potřebu pomoci svým chudým rodičům. Myslím, že nejčastěji je to takhle. Samozřejmě se vyskytují případy, kdy rodiče své děti k žebření či k práci nutí, nebo dokonce nutí holčičky k prostituci – ale určitě to není pravidlo (aspoň ne v oblasti, kde jsem byla).“

4. Řekla byste, že v chudých zemích všeobecně platí, že děti v nuzných poměrech mají vyšší morální hodnoty než my, Evropané?

„Na základě toho, co jsem viděla, bych nejspíš řekla ano. Alespoň tak jak já chápu morální hodnoty. Já znám ovšem jen malilinkatý vzorek indické populace, takže vůbec nechci zobecňovat, ale rozhodně bych neřekla, že chudoba nějak snižuje morální standardy, spíš naopak. Potkala jsem tam mnoho dětí, které si opravdu vážily, že mohou chodit do školy, a učily se s takovým nadšením, že je to pro nás těžko představitelné. A s jakou úctou se chovaly ke svým rodičům i učitelům (aniž by si na něco hrály)! A s jakou ochotou pomáhaly všude, kde bylo třeba! Pokud jim to vydrží, mají velkou naději, že z nich vyrostou lidé, s nimiž je na světě dobře.“

5. Slyšela jsem, že jste též pracovala v uprchlickém táboře, je tomu tak?

„V takovém pravém uprchlickém táboře někde na Blízkém východě jsem nebyla. Byla jsem pouze v rakouském Traiskirchenu. Tam žijí uprchlíci v bývalých kasárnách z doby císaře Františka Josefa I. Gigantická budova, uvnitř to opravdu nevypadá zvlášť útěšně.“

Pracovníci charitativních organizací dovnitř nesmějí, ale utečenci smějí ven, takže nám nějaké obrázky vybydlených místností, v nichž žijí, ukazovali. Ale teče tam voda, jsou tam splachovací záchody, a když si sehnali vařič nebo varnou konvici, mohli si tam i vařit. Jinak samozřejmě dostávali jídlo třikrát denně. S uprchlickými tábory v Sýrii, Turecku, Iráku a asi i v Řecku se to vůbec nedá srovnat.“

6. Jak se podle vás v uprchlických táborech dbá na děti? Nevyšumí to tam, když je tam tolik lidí?

„Myslím, že v těch pravých uprchlických táborech mají děti opravdu těžký život. Ale v Traiskirchenu se různé humanitární organizace, zejména křesťanské, staraly o to, aby se tam děti měly v rámci možností co nejlépe. Do našeho střediska pomoci uprchlíkům chodila spousta čečenských a afghánských dětí. Dělalí jsme s nimi různé legrácky, hráli jsme všelijaké hry, snažili jsme se je trochu vzdělávat v němčině. A staral se i rakouský stát – v táboře byla škola pro děti z rodin, které měly naději, že nebudou poslány zpátky. Takže bych řekla, že v rakouských centrech pro uprchlíky je o děti postaráno celkem obstojně. Ovšem – azylový proces v Rakousku trvá dost dlouho a děti jsou přes všechnu snahu pořád ve stresu, protože netuší, jestli budou smět zůstat, nebo je vrátí zpátky, odkud přišly. A když potom přijde deportace nebo útek do illegality, tak to samozřejmě na dětské duši zanechá šrámy, které se hned tak nezahojí.“

7. Viděla jste na nich, že tu pomoc vstřebávají, že jsou za to rádi, vděční?

„Celkem asi ano. Já jsem tam měla svou skupinku čečenských kluků. Samozřejmě, že mi nevyprávěli, že mě mají rádi a že jsou mi strašně vděční, ale chodili na tu skupinku evidentně rádi, hezky se na mě smáli a moc hezky spolupracovali. Na rozdíl od našich unděných dítek dávali najevo, že je to baví.“

8. Kdybyste mohla zdvihnout něco, za co by měly být děti tady u nás více vděčné, co by to bylo? Čeho si ty ratolesti tady u nás necení?

„No, já když je vidím, tak mám pocit, že si necení skoro ničeho. Protože oni mají, na co si vzpomenou – všechno dostávají jaksi samozřejmě – tak proč by si toho cenili? Mně osobně připadá, že chudé děti v Indii jsou na tom v tomhle ohledu líp – není pro ně samozřejmě chodit do školy ani nemají širokou nabídku zájmových kroužků, nemá jich zaručené různé příjemnosti života jako děti u nás – takže jsou pochopitelně vděčné za maličkosti, které bohaté evropské děti ani nevnímají. Přitom naše děti mají určitě spoustu důvodů k vděčnosti – máme tady krásnou přírodu bez hromad plastů a jiného smetí, které jsou v Indii všudypřítomné. Je tady spousta lidí, kteří jsou ochotni se dětem věnovat a pomoci jim rozvíjet jejich potenciál. A když k tomu někdo má ještě moudré rodiče, kteří ho mají rádi a dokážou mu dát pocit bezpečí, tak to je přece obrovský dar, za který je vděčnost na místě. Nebo ne?“

9. Sdílela byste s námi na závěr ještě nějakou „historku“?

„Dodnes mě bere za srdce jedna krásná historka z Rajpuru: Chtěla jsem někde získat pár odstřížků indických látek pro svoji kmoťfenku, tak jsem zašla do jedné krejčovské dílny – místní hlavní ulici lemují takových dílen hodně. Uvnitř byly dvě staré singrovky, na jedné šil kluk, tak desetiletý, na druhé jeho táta. Táta neuměl slovo anglicky, ten kluk zřejmě chodil do školy a uměl velmi dobře. Když jsem mu vysvětlila, co chci, ihned přestal pracovat, vyhledal mi nejkrásnější odstřížky a dal mi je. Chtěla jsem mu za ně dát stovku, ale on se na mě usmál a řekl, že si ji nevezme. Kdybych si prý koupila šaty, které ušil, tak by si ji určitě vzal, ale za nějaké odstřížky, které by stejně vyhodili, si přece nebude brát peníze. Ještě jsem ho zkusila přemluvit, ale on se usmál ještě jednou a dodal, že ví, že to myslím dobře, ale ať se na něj nezlobím, že si ode mne peníze prostě vzít nemůže. Tak jsem se před ním uklonila a šla jsem domů. Neumím říct, jak moc si toho chudého indického kluka a všech jemu podobných vážím.“

Děkuji za krásný a zajímavý rozhovor.

Annie Novotná, septima A

Den boje za svobodu a demokracii 31 let od sametové revoluce

17. listopadu připomínáme si pod lípou na sušickém náměstí **Den boje za svobodu a demokracii a Světový den studentstva**. Letos si tento den připomeneme každý „sám“ a zamyslíme se nad tokem událostí let minulých i nad tím, co v této době prožíváme – naše společnost prochází zkouškou, setkala se s něčím novým, neznámým – vir covid 19 se ujal vlády a nekompromisně nás prověřuje.

Jak by naše setkání bez něj vypadalo? Vláda Macek by tradičně zazpíval píseň „Jednou budem dál“. S organizací Post Bellum – Ceny Paměti národa, která spolupracuje s 40 městy ČR, a mezi nimi je i město Sušice, bychom si pád komunistického režimu symbolicky připomenuli. Poté by se slova ujal řečníci – mluvili by o historických událostech doby a zamysleli by se nad odkazem těchto událostí, studenti gymnázia by zazpívali tři písně, které jsme vybrali pro tento rok, a celou slavnost by zakončila naše národní hymna. Tak zkusme naplnit program na těchto stránkách, alespoň zčásti.

Post Bellum a Festival svobody
Festival svobody je otevřené uskupení nezávislých občanských iniciativ a organizací pořádající akce k výročí 17. listopadu – Post Bellum je jedním ze zakládajících členů. Uskupení vydalo tento text: Poselství svobody k 17. listopadu

Prožíváme nejistotu a obavy. Naše životy znejišťuje nový koronavirus, zhoršující se klimatická krize, nezaměstnanost, technologie pohlcující, kontrolující a ovlivňující naše konání a nestabilní bezpečnostní situace ve světě. Zatímco loňské oslavy 17. listopadu se nesly ve znamení bilancování a vzpomínání, letošní výročí chceme zaměřit především na budoucnost.

Problémy, kterým čelíme, jsou bezprecedentní. Kultura balancuje nad propastí. Celé sektory zaměstnání mizí. Zavírají podniky. Učitelé a zdravotníci pracují přesčas a nasazují své životy. Výuka ve školách se přesouvá do online prostoru. Nikdo neví, kdy se nám uleví. Krize v mnohých z nás vyvolává pocit bezmoci. Dochází ale i k pozitivním změnám. Inovujeme a přizpůsobujeme se. Učíme se šetrnosti. Pomáháme si a povzbuzujeme se.

Vzájemná ohleduplnost, sounáležitost, pospolitost a solidarita. To jsou hodnoty, které nám odkazuje sametová revoluce a které nám nejlépe pomohou čelit tmě.

1. Zapalme svíčky
17. listopad 1989 je jedním z vrcholů našich moderních dějin. Vyzýváme všechny, kteří jej chtějí oslavit, aby za oknem zapálili svíčku, symbol naděje, plamínek, který přináší světlo a teplo. Snad na chvíli pomůže zahnat nejistotu a strach. Dovolme si i v této době optimismus, mluvěme o budoucnosti ve svých rodinách a se svými přáteli. #samialespolu

2. Bud' me dobří
Ťukněme si lokty ke smíření. Udělejme někomu radost. Pomozme těm, kteří potřebují pomoc. Vykonejme do 17. listopadu dobrý skutek. Nápady na ně sdílejte pod hashtagem #samialespolu.

3. Slavme podle našich možností
Statisíce lidí letos nebudou moci z různých důvodů vyjít do ulic. Vyzýváme všechny, kteří se plánují oslavu venku zodpovědně zúčastnit, aby zapálili svíčku i za ně. Všichni ostatní nechť zapojí svou kreativitu a dají na sociálních sítích najevo, že v tom nejsme #samialespolu.

Přes veškerá nařízení a opatření věříme, že letošní oslavy 17. listopadu budou nezapomenutelné. Díky naší sounáležitosti pandemii překonáme. Věříme tomu, že až se za rok sejdem na náměstích, budeme slavit nejen nové výročí, ale i nové začátek.

Řečníci by nám připomněli historii těchto dnů, protože historie se má připomínat, (i když „představa, že se z ní lidstvo poučí je, podle historiků iluzí, neboť lidstvo je nepoučitelné.“) ale složité doby odkrývají charakteru a ve všech etapách našich dějin je koho si připomínat a kým se inspirovat.

17. listopad – v tento den připomínáme si dvě události moderních českých dějin, které jsou spojené se studenty českých vysokých škol.

První událost se váže k roku 1939 – Pohřeb studenta Jana Opleta byl posledním projevem manifestálního odporu českého lidu proti německé okupaci Čech a Moravy. Vysoké školy byly uzavřeny, 1200 českých studentů bylo zbito a odvečeno do koncentračních táborů. Vedoucí představitel vysoškoškoláků byli zatčeni, 9 studentů bylo popraveno.

Druhou významnou událostí byl brutální zásah policie proti studentské demonstraci v Praze v roce 1989. Byl to začátek Sametové revoluce, která vedla k pádu komunistického režimu a přeměně politického zřízení na pluralitní demokracii. Obča-

né republiky tak dostali historicky další šanci stát se demokracií.

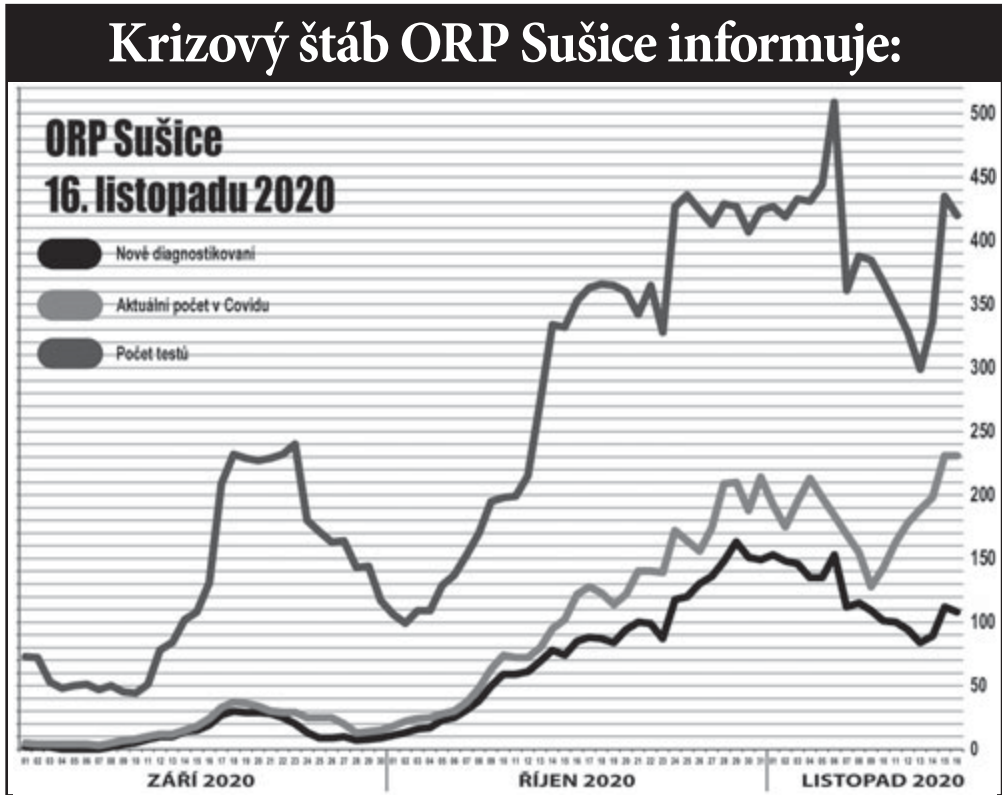
A zamysleli by se i nad současnou situací, nad naší mladou, křehkou demokracií. Mohli by hodnotit aktuální kroky současné vlády, která vládne s podporou komunistů, a snaží se ustát coronavirovou pandemii, nad úlohou hlavy státu, nad naším vztahem k Rusku či Číně, nad cestou předsedy senátu pana Vystrčila na Tchaj-wan, která nám narovnala záda a ukázala, že ČR je nezávislou zemí. Mohli by se podívat i za hranice našeho státu – do Běloruska např., jak těžké je za demokracií bojovat, nebo do USA, jak složitě se narcistické osobnosti vzdávají moci, i když důstojná porážka by mohla účinkovat jako úspěch...

Žijeme nyní v nouzovém stavu a jsme nuceni respektovat mnohá opatření. Je tedy na každém z nás, jak tuto dobu zvládneme, jak se orientuje a komu či čemu bude věřit. Generace našich předků se vyrovnávaly se smrtelnějšími nákazami (mor, cholera, chřipka, válka – nacismus, komunismus...) přechkali a obstáli.

Dejme šanci době, sobě, i druhým. **Mgr. Bohumila Skrbková**
A co by se zpívalo?

Nedílnou součástí listopadového setkání pod sušickou lípou je samozřejmě hudba. Kromě tradičního Jednou budem dál, které každým rokem zpívá a hraje na kytaru Vláda Macek, nacvičují studenti sušického gymnázia se svými učiteli hudební výchovy ještě další tři písně od vybraných českých interpretů. Předloni zněla Marta Kubišová, loni Spirituál Kvintet, letos to měl být **Karel Kryl**. Co rok, to významné jméno spojené s odporem proti minulému režimu. Písně Karla Kryla, jakožto hlavního představitele československého protikomunistického protestu, se staly přímo symbolem boje proti totalitní moci a mnohé zlidověly. Vybírali jsme pečlivě a i z řad studentů mi přišly návrhy skladeb, které jsou i v dnešní době jistě stále aktuální – *Veličinstvo Kat, Král a klaun, Píseň neznámého vojína* a další. Píseň *Bratříčku*, zavírejte vrátka možná až příliš dokonale textem i hudbou vystihuje atmosféru srpnových událostí roku 1968. A s písní *Děkuji* bychom snad s dostatečnou pokorou vzpomněli na všechny, kterým vdčíme za to, že můžeme žít ve svobodné zemi. Nezapomeňme na ně a važme si toho. Děkuji.

Dan Nakládal

Sušice

21. listopadu – Tradiční KIOUb!
Prago Union – koncert – **PŘELOŽENO!**

22. listopadu od 19 hod. – KD Sokolovna

DIVADELNÍ SPOLEČNOST HÁTA UVÁDÍ KOMEDII

VELKÉ LÁSKY V MALÉM HOTELU

DIVADELNÍ SPOLEČNOST HÁTA

PŘELOŽENO
NA 25. 4. 2021 od 19 hod.
vstupenky zůstávají v platnosti

22. listopadu 19:00hod.
KD Sokolovna
Předprodej SKC SIRKUS

24. listopadu od 17 hod. – Kino Sušice

Dobroběžník v Africe

24. listopadu | 120 Kč

PŘELOŽENO
termín v jednání

CYKLUS
CESTOVATELSKÝCH
PŘEDNÁŠEK

MAREK JELÍNEK

KINO SUŠICE | VŽDY V ÚTERÝ OD 17.00 hod.

9. prosince od 19 hod. – KD Sokolovna

No 5 • KONCERT • No 5

PŘELOŽENO
NA 8. 12. 2021

4TET

Jiří Škorpík Dušan Kollár Jiří Korn David Uličník
baritone 2 bass baritone 1 tenor

WWW.4TET.CZ

9. 12. 2020 | 19.00 | KD Sokolovna | 690 Kč

Předprodej vstupenek v kancelářích Sušického kulturního centra a na www.kulturasusice.cz

Zakoupené vstupenky zůstávají v platnosti, po-
případě vračejte v kanceláři v budově kina.

15. prosince – KD Sokolovna

anna k.

akusticky

15 | 12 | 2020
sušice | sokolovna

12. ledna 2021 – Kino Sušice – **přeloženo z 2. 11. 2020**

KŘEST KNIHY!

SLÁVEK KRÁL

STOPAŘŮV PRŮVODCE
ZEMĚKOULÍ

12. ledna 2021
SUŠICE
KINO
17:00

TRAVEL
STAND UP
COMEDY

www.standupy.cz

30. března – KD Sokolovna – **přeloženo z 2. 11. 2020**

Divadlo—verze

Lež

ZELLEN / ZIELINSKI

LNĚNICKÁ DOLANSKÝ

Vršovické
divadlo
Mana

KOBEŠOVÁ MIKŠKOVÁ

1. dubna 2021 – Kino Sušice – **přeloženo z 27. 10. 2020**

Dívčákův spolek Za spolek Klavory
a další klavírní recitace

Křásavice NA PÝCHU

na motivy historické povídky „O jedné poctivé lánce a jejím tragickém konci“

1. 4. 2021 20.00 hod
KINO SUŠICE

Předprodej vstupenek na www.kinosusice.cz

16. dubna. – KD Sokolovna – **přeloženo z 14. 11. 2020**

helena

vzhůru k výškám
& Charlie Band a hosté

16/4
2021
Sušice
KD Sokolovna

Přeloženo
z 14.11.2020
Vstupenky zůstávají
v platnosti.

agenturamm.cz • vondaokova.cz

27. dubna 2021 – KD Sokolovna – **přeloženo z 5. 10. 2020**

DAVID KÖLLER

2021

Přeloženo

Volně inspirováno a přeloženo podle FACEBOOK

ACOUSTIC TOUR

SOKOLOVNA SUŠICE 27.4.

7. května – KD Sokolovna – **přeloženo z 17. 9. 2020**

WALDA GANG ALKÉHO

HOST: MADAM ROYAL

SIRKUS, Příkopy 178, Sušice:

– **UZAVŘEN!**

Refundace vstupného na zrušená představení bude
možná opět po uvolnění opatření.

GALERIE SIRKUS

– **UZAVŘENA!**

KAFE SIRKUS, Příkopy 178, Sušice

– **UZAVŘENO!**

KD SOKOLOVNA, T. G. Masaryka 120, Sušice

– **UZAVŘENA!**

MĚSTSKÁ KNIHOVNA SUŠICE
UZAVŘENO!

Městské informační centrum – budova radnice
tel. 376 540 214, www.mestosusice.cz/icsusice
e-mail: icsusice@mususice.cz
pondělí–pátek: 9.00–16.00, pauza: 12.30–13.00
Výstavní prostory radnice – 6. patro – UZAVŘENO!

MUZEUM ŠUMAVY SUŠICE
náměstí Svobody 40, tel., fax 376 528 850
e-mail: museum.susice@tiscali.cz
www.muzeum.sumava.net0
Od 1. listopadu do 5. prosince zavřeno.

KANCELÁŘ SUŠICKÝCH NOVIN
– **UZAVŘENA!**

Vaše příspěvky, vzpomínky atd., je možné
vhodit do připravené **schránky na budově KD
Sokolovna**, případně formou elektronické komu-
nikace s redaktorem SN – e-mail: [liskovec@kul-
turasusice.cz](mailto:liskovec@kul-
turasusice.cz) nebo na tel. 724 981 554.

Region

Žihobce

MUZEUM LAMBERSKÁ STEZKA
www.zihobce.eu, tel. 724 895 012
Otevírací doba: po–so 9.30–15.30
Něžné orchideje mírného pásma
– výstava **PŘERUŠENA!**

FINSKÉ KULTURNÍ CENTRUM
iittala – výstava **PŘERUŠENA!**

GALERIE NETOPÝR
Tváří v tvář – výstava **PŘERUŠENA!**

Hartmanice

HORSKÁ SYNAGOGA
Po-lin, Židé v republice mnoha národů
– výstava **PŘERUŠENA!**

Mouřenec

každou sobotu od 11 hod. – **Mouřenec**
Prohlídky kostela a kostnice Mouřence
– **ZRUŠENO!**

Kašperské Hory

celoročně – informační centrum Kašperské Hory

KAŠPERSKÉ HORY

KEŠKY PRO OPRAVDOVÉ DOBRODRUHY !!!

v okolí Kašperských Hor

PŘÍRODA DOBRODRUŽSTVÍ
TAJEMSTVÍ POVĚSTI

Najdi 10 ukrytých krabiček
na krásných místech.

Mapa k dostání na Městském
kulturním a informačním
středisku v budově radnice.

Městské kulturní a informační středisko | Náměstí 1, 341 92 Kašperské Hory
+420 376 503 410 | kasperskagory.cz | www.kasperskagory.cz

V každé kešce je kód. Po nasbírání čtyř nebo sedmi
získáte navíc v infocentru malý dárek.

Mapa ke stažení na www.kaspory.cz nebo na infocen-
tru podle aktuální otevírací doby – viz str. 10

Horažďovice

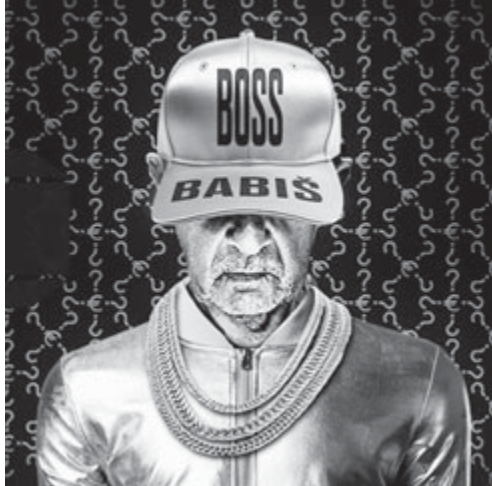
13. ledna 2021 od 19 hod. – Kulturní dům

Fantastická žena – divadlo – **přeloženo z 1. 10. 2020**

18. února 2021 od 19 hod. – Kulturní dům

Boss Babiš – divadlo – **přeloženo z 23. 9. 2020**

9. dubna 2021 od 20 hod. – Kulturní dům

Trautenberg – koncert – **přeloženo z 31. 10. 2020**

Provoz kina Sušice je, stejně jako téměř vše,
závislý na Indexu rizika v rámci protiepidemic-
kého systému (PES), tedy čísla, které bude každý
týden ve středu vyhlášovat Ministerstvo zdra-
votnictví ČR, respektive ÚZIS. Jakmile toto číslo
klesne pod 40 (stupeň 2), budeme moci otevřít kina
i divadla. V současnosti se toto indexové číslo po-
hybuje kolem 70 (stupeň 4) a tak je předpoklad, že
pokud budou nadále klesat naměřené hodnoty jako
doposud, mohli bychom v polovině prosince začít
promítat. A už se na vás velice těšíme.

Pavel Vinický, vedoucí kina

Vzpomínky

Dne 20. listopadu uplynulo již dvacet čtyři let, kdy nás opustil manžel, táta, děda a praděda pan

Karel Malý,

dlouholetý vedoucí „Lidáku“. Letos by se dožil 101 let. Za vzpomínku děkují manželka Marie, děti, vnoučata a právnická.

Dne 22. listopadu si připomeneme nedožitě sedmdesáté narozeniny pana

Miloše Nauše

ze Sušice. Zároveň 17. prosince uplyne dvacet pět let, kdy opustil rodinu a své nejbližší. Ve vzpomínkách je stále mezi námi. Manželka Věra s dětmi Věrkou a Milošem, sestra Eliška.

Odešla jsi tiše, jak osud si přál, ale v našich srdcích žiješ dál.
Dne 24. listopadu uplyne čtvrtý smutný rok ode dne, kdy nás navždy opustila paní

Věra Vastlová.

Stále vzpomínají děti Áďa a Honzík, manžel, bratr Jirka, rodiče a ostatní příbuzní.

Dotlouklo srdce, umlkl hlas, tak rád měl práci, život i nás.

Dne 2. prosince uplyne dvacet let, kdy nás navždy opustil pan

Jan Jarošík

z Cihelny.

S láskou vzpomínají manželka, děti s rodinami a všichni jeho blízcí.

Již není mezi námi, již není slyšet známý hlas. Nám zůstalo jen vzpomínání, na toho, kdo rád žil a měl nás tolik rád.

Dne 4. prosince uplyne sedm smutných let co nás navždy opustil náš manžel, tatínek, dědeček a pradědeček, pan

František Kučera

ze Sušice.

S láskou vzpomínají manželka, dcera Alena s manželem, vnoučata a právnická. Nikdy nezapomeneme.

Opustili nás...

Dagmar Sobasová r. 1954, Richard Hofmann r. 1944, Zdeněk Heřman r. 1944, František Kareš r. 1942, Libor Arendáš r. 1969, Karel Žejdlík r. 1955, Marie Vališová r. 1927, Marie Holá r. 1952, Vladimír Nový r. 1953, Marie Thurnvaldová r. 1935, Zdeněk Prosser r. 1935, Olga Filipová r. 1924, Jiří Bošek r. 1973, Věra Marková r. 1939.

Jiří Vichr z Dlouhé Vsi slaví sedmdesátku

Významná osobnost Dlouhé Vsi, pan Jiří Vichr, oslaví v neděli 22. listopadu 2020 životní jubileum – 70 let!

V civilním životě se Jiří věnoval především stavebnictví, ve svém volném čase pak svým koníčkům a to hlavně myslivosti a především pak sportu. Jako aktivní sportovec odehrál ve fotbalovém dresu místní TJ Tatran 10 mistrovských sezon. Pak se věnoval trenérské a funkcionářské práci v této agilní Tělovýchovné jednotě, ve které se v minulosti nehrával jen fotbal, ale též na výborné úrovni stolní tenis a ženská národní házená. Velkou oporou v jeho rozsáhlé činnosti mu byla vždy jeho manželka Kateřina, též výborná sportovkyně, především pak vynikající házenkářka – útočnice. Ke sportu společně vedli nenásilným způsobem též i svého syna a dceru a ti v tom automaticky pokračovali. A výsledek? Skvělý! Vnučka dlouhoveského jubilanta Kateřina Skýpalová to dotáhla z této skvělé sportovní rodiny nejvýše. Tato odchovankyně sušické atletiky a následně plzeňské Škodovky se stala několikanásobnou mládežnickou mistrýní České republiky v hodu kladivem. Ve stejné disciplíně pak v reprezentačním dresu vybojovala v roce 2016 titul dorostenecké mistrýně Evropy a o rok později v Tbilisi na ME juniorek tento titul 18letá skvělá atletka získala znovu! Škoda jen, že nadějnou sportovní kariéru přerušila.

Jubilant Jiří Vichr je dlouholetým předsedou nejen místního fotbalového oddílu, ale navíc stojí plných 23 roků v čele i jako předseda TJ Tatran Dlouhá Ves! A při tom i jedno volební období v Dlouhé Vsi starostoval. Má lví podíl na výstavbě místních sportovišť a modernizaci zázemí pro sportování, má samozřejmě zásluhu i na rozvoji sportu v této obci. Upřímnou radost má nejen z toho, že jeho stavební firmu „Stavby VICHŘ s. r. o.“ převzal a úspěšně vede jeho syn Jiří, ale radost má vždy i z každého pěkného výsledku dlouhoveských fotbalistů, kteří hrají okresní přebor. Ti mu na oplátku blahopřejí k jeho kulatému životnímu jubileu a zároveň děkují za jeho odvedenou práci ve prospěch dlouhoveského sportu. K dlouhé řadě gratulantů se připojuje i Výkonný výbor Pošumavského sportovního sdružení v Klatovech s přáním pevného zdraví do dalších roků života.

Karel Šot

ZUŠka slaví 80. narozeniny

Letošní rok jsme chtěli – a také zčásti věnovali – oslavám 80. výročí založení hudební školy v Sušici. Už 5. ledna jsme připomínce věnovali **Koncert tříkrálovnový**, na kterém vystoupily naše absolventky – konzervatoristky H. Stýblová, K. Prančlová a J. Karausová. Pak se nám podařil ještě jeden žákovský koncert a bylo hotovo! Tedy jen obrazně samozřejmě. Žáci se pod vedením svých pedagogů chystali i při distanční výuce. Důkazem toho, že se přichystali dobře, byla jednak výborná vernisáž výstavy (i výstava samotná) **„ZUŠka výtvarná a historická“** v červnu v Muzeu Šumavy v Sušici a jednak víc než vydařená akce **„ZUŠka ZUŠce“** s podtitulem Sušické ZUŠ Open 9. září v amfiteátru za školou. Krásný byl i absolventský koncert houslistky Lucinky Houškové v sále Káčka. A bylo hotovo!

Muzikant – kantor (a vím, že nejen ten) je zvláštní tvor. S bezmeznou vírou v lepší zítřky pracuje nejen se svými žáky v nejrůznějších podmínkách, nejrůznějšími způsoby. A tak se nám podařilo připravit a provést těsně před nástupem prísňových a pohyb a shromažďování omezujících opatření jednu zkoušku společného oslavného orchestru, který se měl představit v pátek 20. listopadu v rámci oslavného víkendu. Hráló jim to náramně! Bohužel – oslavný víkend neproběhne. Navazuje přesně na předpokládané (i když stále rozporované) ukončení nouzového stavu. My se ale nechceme vzdát. Nechceme se vzdát možnosti potkat se s lidmi, kteří vyšli z naší školy a ve světě hudby něco znamenají. Nechceme se vzdát setkání se s absolventy, kteří stále hrají, byť ne profesionálně. Nechceme se vzdát možnosti potkat se s přáteli naší ZUŠky. A proto se pokusíme aspoň část oslav přesunout na další rok. Pokud nám to situace umožní, tak bychom se rádi – i s vámi – sešli v posledním červnovém víkendu. Uvidíme.

Připravili jsme také **výroční almanach**. K dispozici bude už teď, ale necháme si ho jako milý dárek pod stromeček.

Chtěla bych poděkovat. Městu Sušice – a to nejen za finanční příspěvek na oslavy. Paní Aleně Fišerové za sérii článků o historii ZUŠ. Kolegům Hance Prančlové a Tomáši Bastlovi za přípravu skladeb pro výroční orchestr. Všem ostatním pedagogům a provozním zaměstnancům za to, jak se vyrovnali s opravdu složitými podmínkami. A věřím, že „po přejití vichřic epidemie“ se vše v dobré obrátí a my všichni se spolu s vámi sejdem na další pěkné akci naší osmdesátileté mladice – ZUŠ Františka Stupky Sušice.

Milena Naglmüllerová

Policejní informační servis

4. listopadu 2020 – SUŠICE

Nerespektuje tři zákazy činnosti – Před policisty ujížděl, vozidlo odstavil a po několika desítkách metrů jej zadrželi.

Po komunikaci ve směru od obce Hrádek na Sušici jel v pondělí 2. listopadu tohoto roku řidič s vozidlem značky VW Golf a na zvukové a světelné znamení hlídky policie nezastavil. Před Sušicí vozidlo odstavil a utekl, ale policisté z místního obvodního oddělení jej po padesáti metrech zadrželi. Policisté zjistili totožnost devěťadvacetiletého místního muže, kterého převezli na oddělení.

Policisté zjistili, že muž má tři zákazy činnosti řízení motorových vozidel. Podle dvou příkazů Městského úřadu v Sušici od měsíce ledna 2020 na 12 měsíců a od měsíce března 2020 na 16 měsíců. Dále podle rozsudku Okresního soudu v Klatovech od měsíce září 2020 na 24 měsíců.

Muž ve zkráceném přípravném řízení převzal sdělení podezření z přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázaní.

6. listopadu 2020 – SUŠICKO

Neoprávněný přístup k počítačovému systému

Pachatel znemožnil poškozeným přístup na profily, žádal telefonní čísla a kódy. Doporučení pro uživatele komunikačních prostředků.

Policisté na obvodním oddělení v Sušici přijali oznámení o neoprávněném přístupu ke komunikačnímu prostředku na internetu. Neznámý pachatel na přelomu měsíce října a listopadu překonal bezpečnostní opatření ke vstupu do profilů poškozených.

V níže uvedených případech pachatel tímto neoprávněně získal přístup k počítačovému systému, na profilech uložená data změnil a znemožnil přístup poškozeným k sociální síti.

V prvním případě pachatel poškozeného žádal o zaslání příchozích kódů od operátora, což učinil v jedenácti případech a operátor z jeho mobilní platformy provedl převod 1 800 Kč.

Ve druhém případě pachatel z profilu poškozeného rozeslal jeho jménem přátelům žádosti o sdělení telefonních čísel. Na žádost reagovala poškozená, která zaslala nejen telefonní číslo i kód a došlo k zablokování jejího profilu. Pachatel taktéž zaslal jejím jménem uvedeným přátelům žádosti o telefonní čísla a kódy operátorů. V tomto případě byla zjištěna další poškozená žena, která zaslala kód a operátor strhl částku 2 400 Kč.

Policie ve věci zahájila úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání přečinu neoprávněný přístup k počítačovému systému a nosiči informací.

DOPORUČENÍ

- Upozorňujeme uživatele komunikačních sítí, aby jejich prostřednictvím nezasílali neznámým osobám finanční prostředky!
- Proveďte si osobu, společnost a neuhrazujte finanční prostředky předem – zjišťováno zneužívání důvěřivých občanů.
- Pachatelé používají nepravdivá jména, neexistující telefonní čísla nebo i kontakty osob, které netuší, že jejich osobní údaje někdo zneužívá.
- Podvodníci jsou schopni si vymyslet různé legendy, aby od občanů získali peníze pro svoji potřebu.
- Před každou platbou – buďte obezřetní – ověřte si pravdivost uváděných údajů!
- Po komunikačních sítích nezasílejte telefonní kontakty ani ověřovací kódy!
- Jako uživatelé sociálních sítí buďte ostražití – zde důvěřování a dobrý úmysl nemusí platit.

Pokud se stanete další obětí podvodníků, oznamte případ na nejbližší oddělení Policie ČR. V žádném případě, komunikaci ani další důkazy z internetu nevy mazávejte, jsou důležité pro další prověřování.

nprap. Dana Ladmanová, Policie ČR – KŘP Plzeňského kraje

Pojed'te s námi...

sobota 21. listopadu 2020 – **přeloženo z 25. dubna**
TARZAN – DIVADLO HYBERNIA – PRAHA
ZRUŠENO! – náhradní termín v jednání

sobota 19. prosince 2020

ADVENTNÍ DRÁŽĎANY A ZÁMEK MORITZBURG – Německo
Prohlídka zámku Moritzburg, kde se natáčela pohádka Tři oříšky pro Popelku. Návštěva historického jádra Drážďan a adventních trhů.

středa 23. června 2021

Otáčivé hlediště Český Krumlov

Muž Dvojhvězdy

Příběh létajícího muže

Středa 23. 6. 2021

představení od 21.30 | odjezd ze Sušice - nábreží v 18.15

cena 1.270 Kč, rezervace možná do 22. 12. 2020

Vstupenky objednávejte na tel.: 376 528 686. Počet míst omezen!

Symbolický příběh plný obrazů, atmosféry a divadelních zázraků otevírá nové možnosti, jak rozehrát zámecký park a scénu otáčivého hlediště.

Blíží informace k uvedeným výletům na tel. 376 528 686

GALERIE SIRKUS SUŠICE

Otevírací doba galerie:
ZAVŘENO

Galerie Sirkus pro vás připravuje výstavu:

Cyklus maleb a kreseb Miroslava Šislera

Také letos v období podzim / zima 2020–2021 jsme pro vás připravili **Podvečery s kresbou**. Vzhledem ke koronavirovým opatřením a nařízením vlády, je provoz galerie pozastaven. Vzhledem k možným změnám termínů sledujte aktuální informace na našich stránkách.

Děkujeme a těšíme se na vás.

Galerie Sirkus Sušice

podvečery s kresbou

[KRESBA JE ZKLIDNĚNÍ I NÁBOJ]

VOLNÉ KRESLIŘSKÉ VEČERY
PRO VEŘEJNOST S MIROSLAVEM
ŠISLEREM

techniky tvorby kresebnými prostředky / tužka, uhlí, akvarel / v propojení s malbou, hudbou, experimentálními přístupy, aktuální rozpravou v procesu a odkazy na jevy v historii a současnosti výtvarné kultury

termíny 2020:
30.11., 14.12. vždy v pondělí 18 – 20 hod.

cena: 150 Kč / 100 Kč pro seniory a studenty

Sledujte aktuální informace na stránkách www.kulturasusice.cz/galerie-sirkus/. Termíny a maximální počet účastníků se může měnit vzhledem k opatřením vlády. Na daný termín je potřeba se přihlásit na tel: 376 523 360 nebo krakovicik@kulturasusice.cz. Kurzy jsou určeny laické veřejnosti starší 15. let. Galerie Sirkus Sušice v 1. patře kina, Příkop 178

KNIHOVNA

Městská knihovna v regionu

Městská knihovna Sušice je knihovnou pověřenou výkonem regionálních funkcí pro oblast Sušice. V letošním roce pro své knihovničky vytvořila nové webové stránky. Rádi bychom se jimi teď pochlubili.

Podívejte se na odkazy:

www.nezdicenasumave.knihovna.cz, www.kasperskehory.knihovna.cz, www.zichovice.knihovna.cz, www.velhartice.knihovna.cz, www.hartmanice.knihovna.cz, www.petroviceususe.knihovna.cz, www.zihobce.knihovna.cz, www.strasin.knihovna.cz, www.smi.knihovna.cz, www.sobesice.knihovna.cz, www.rozsedly.knihovna.cz, www.rabi.knihovna.cz, www.podmokly.knihovna.cz, www.ostružno.knihovna.cz, www.nezamyslice.knihovna.cz, www.hlavnovice.knihovna.cz, www.drazovice.knihovna.cz, www.dlves.knihovna.cz, www.cimice.knihovna.cz, www.bukovnik.knihovna.cz, www.bilenice.knihovna.cz, www.hradekususe.knihovna.cz, www.rejstejn.knihovna.cz, www.dobrsin.knihovna.cz, www.budetice.knihovna.cz, www.chmelna.knihovna.cz

Nabídka poskytování služeb

Tímto bychom chtěli oslovit a nabídnout možnost poskytování knihovnických služeb také dalším obcím.

A jaké služby pro knihovny zajišťujeme a co nabízíme? Jedná se především o:

- tvorbu, výměnu a rozvoz knihovních fondů (distribuci provádí naše regionální oddělení minimálně dvakrát ročně v rámci metodických návštěv)
- půjčování beletristických i naučných knih pro dospělé i dětské čtenáře
- zařazení nových knižních titulů do výměnných souborů
- široký výběr titulů z povinné četby pro studenty
- možnost zapojení do projektů určených dětem (např. Noc s Andersenem)
- čerpání dotací pro knihovnu
- pomoc při revizi fondu, pokud jej knihovna má zřízený
- poradenskou a konzultační činnost v oblasti knihovnictví
- nabídku vzdělávacích akcí pro knihovníky (porady, semináře, školení)

Vám by postačil pouze regál či skříň na přivezené knihy, které bychom vám zajistili.

Budeme se těšit na spolupráci. Kontaktovat nás můžete na tel.: 376526531 nebo na e-mailu knihovna@kulturasusice.cz.

Knihovnám, které obsluhujeme, děkujeme za spolupráci a našim knihovnicím děkujeme za práci, kterou odvádějí.

UZAVŘENÍ KNIHOVNY

na základě rozhodnutí vlády ČR o vyhlášení nouzového stavu v souvislosti s šířením onemocnění novým typem koronaviru COVID-19

**se Městská knihovna v Sušici uzavírá
od 22. 10. 2020 do odvolání**

**Vypůjčené knihy je možno vrátit do Biblioboxu,
který je umístěn před budovou knihovnou.**

Od data uzavření nebudou čtenářům narůstat pokuty z prodlení. Současně se ruší všechny kulturní a vzdělávací akce, které jsou v tomto oddělení naplánované.

Sledujte, prosím, i nadále facebook knihovny a webové stránky.

Ve spolupráci se Zoologickou a botanickou zahradou města Plzně
vyhláší Městská knihovna v Sušici soutěž:

POZNÁVEJTE PŘÍRODU A ZA ODMĚNU PŘIJEĎTE DO ZOO

Soutěž trvá od 23. 3. do 30. 11. 2020

Soutěžit mohou registrovaní čtenáři Oddělení pro děti a mládež Městské knihovny v Sušici.
Každému soutěžitelnu bude přidělena soutěžní příkladka s dvanácti položky na potvrzení dvanácti výpůjček.
Výpůjčkami se rozumí dvanáct návštěv v knihovně, nikoliv dvanáct výpůjčených knih. Při každé návštěvě si může čtenář půjčit libovolný počet knih, ale po každé návštěvě musí být o příslušné. Půjčky si u něj více, z hlediska pravidel soutěže je to stále jedna výpůjčka a jedno razítko do příkladky.
Pracovníce knihovny postupně razítkem nebo svým podpisem potvrzují do příkladky jednotlivé výpůjčky.
Každý soutěžitelný čtenář = jedna volná vstupenka k jedné návštěvě ZOO a Botanické zahrady.

**PRODLOUŽENÍ TERMÍNU
SOUTĚŽE DO 28. 2. 2021**

ŠUMAVA LITERA festival regionální literatury

! má náhradní program!
16.–26. listopadu na www.sumava-litera.cz
21. 11. od 18 hod.:
on-line přenos udílení cen a vyhlášení výsledků

Zasedání rady města

Usnesení ze zasedání rady města ze dne 2. listopadu 2020

- Rada města schválila převzetí nefinančního daru ve formě ochranných pomůcek od firmy BARENTZ s. r. o. se sídlem Za Trati 752, 339 01 Klatovy a pověřila starostu podepsáním darovací smlouvy.
 - Rada města vzala na vědomí předložený zápis z jednání komise Douzelage pro zahraniční záležitosti ze dne 23. 9. 2020.
 - Rada města rozhodla o odložení realizace soutěže mladých muzikantů Young musician competition na rok 2022.
 - Rada města vzala na vědomí předložený zápis z jednání dozorců rady společnosti Sušické lesy a služby s. r. o. ze dne 6. 10. 2020.
 - Rada města schválila rozpočtové opatření č. 35, kterým se v organizaci 301 sníží položka 5901 – rezerva o 200 tis. Kč a o stejnou částku se v rámci téže organizace posílí položka 5171.
 - Rada města rozhodla o zadání zakázky „Dodávka servomotorů a klapek na ÚV Sušice“ společnosti Regada Česká, s. r. o., Kopaninská 109, 252 25 Ořech, IČ 27118576, za cenu 303 264,20 Kč bez DPH. Kupní smlouva bude předložena radě města ke schválení.
 - Rada města neschválila záměr prodeje části pozemku p. č. 65/1 (ostatní plocha – neplodná půda) v k. ú. Červené Dvorce o výměře cca 450 m² a jeho zveřejnění na úřední desce města.
 - Rada města neschválila záměr prodeje části pozemku p.č. 1354/1 k. ú. Sušice nad Otavou (ostatní plocha – sportoviště a rekreační plocha) o výměře 3 000 m² a jeho zveřejnění na úřední desce města.
 - Rada města schválila obsah výzvy k odstranění nedodělků a vad díla – „Analýzy procesů a doporučení ke zlepšení provozu a fungování Sušické nemocnice s. r. o.“ a pověřila starostu města podpisem výzvy.
 - Rada města schválila dodatek č.1 ke smlouvě o dílo na akci Ekoinovace – dynamické veřejné osvětlení uzavřené s firmou SIEMENS MOBILITY s. r. o., Siemensova 2715 / 1, 155 00 Praha 5, IČ 06931995, kterým se mění lhůta v odstavci 4.1.5 uvedené smlouvy na hodnotu 30. 11. 2020, a pověřila starostu města podpisem dodatku.
 - Rada města vzala na vědomí žádost a petici za zrušení odvolání jednatelů Sušické nemocnice s. r. o.
 - Rada města schválila poskytnutí částky 7 000 Kč na zhotovení pamětní desky Josefu Ambrozi Gabrielovi pro zámek v Loučové. Částka bude hrazena z org. 180 – fond starosty.
 - Rada města ve funkci valné hromady společnosti Sušická nemocnice s. r. o. požádala jednatele a dozorců radu společnosti o předložení „Zprávy o aktuálním stavu Sušické nemocnice s.r.o., zejména v oblasti personální, ekonomické a provozní, včetně aktualizovaného finančního plánu pro rok 2020 a návrhu rozpočtu na rok 2021. Termín jednání rady města 16. 11. 2020
- Kompletní usnesení z jednání rady města na www.mestosusice.cz*

Odběry dárců krve 2020

Sušice DPS: 8. prosince

Odběry se provádějí od 14.00 do 16.30 hod.
Prvodárce prosíme, dostavte se do 15.30 (nutné vstupní vyšetření).

KREVNÍ BAROMETR – www.klanem.cz

Kraj má nové vedení v čele s Ilonou Mauritzovou

Nová hejtmanka Plzeňského kraje Ilona Mauritzová se v květnu v Sušici zúčastnila se zástupci města a americké ambasády slavnostního aktu uctění památek osvoboditelů a položení květin u desky na muzeu (zde spolu s Vladislavem Vilímcem). Kvůli tehdejšímu koronavirovým opatřením se tato pietní odehrála bez veřejnosti. ED

Na ustavujícím zasedání Zastupitelstva Plzeňského kraje 12. listopadu byli zvoleni hejtmanka a členové Rady Plzeňského kraje. Novou hejtmankou se stala doc. PaedDr. Ilona Mauritzová, Ph.D. – bude mít na starosti oblast zdravotnictví, bezpečnost, krizové řízení a marketing. Členové devítičlenné rady jsou: Ing. Josef Bernard – náměstek hejtmanky pro oblast životního prostředí, zemědělství, evropských záležitostí a regionálního rozvoje, Ing. Pavel Čížek – náměstek hejtmanky pro oblast dopravy, Pavel Hais – náměstek hejtmanky pro oblast IT, digitalizace a Centrální nákup, Ing. Mgr. Pavel Karpíšek – náměstek hejtmanky pro oblast ekonomiky, investic a majetku, Mgr. Rudolf Salvetr – náměstek hejtmanky pro oblast školství a sportu, Rudolf Špoták – náměstek hejtmanky pro oblast sociálních věcí, PhDr. Marek Ženišek, Ph.D. – náměstek hejtmanky pro oblast kultury a památkové péče a JUDr. Marcela Krejsová – členka rady pro oblast cestovního ruchu, partnerských regionů, vnějších vztahů a podpory podnikání.

„Mým cílem je pracovat pro občany Plzeňského kraje bez ohledu na to, koho při volbách podpořili,“ uvedla po zvolení hejtmanka Plzeňského kraje Ilona Mauritzová ve svém projevu. Zmínala také důležitost sounáležitosti zejména v situaci, kdy čelíme současné epidemické situaci. Prioritou nového vedení bude zejména boj s koronavirem a ochrana těch nejzranitelnějších. (plzensky-kraj.cz) -red-

Rodinné centrum Sušice – Medvídek, z. s.

Nuželická 26, 342 01 Sušice

RC Medvídek se řídí platnými opatřeními vyhlášenými Vládou ČR, proto **dočasně zavírá Montessori miniskolku, Taneční hrátky pro rodiče s dětmi a Hernu pro malé objevitele.**

Funguje Rodinná poradna, která poskytuje i mimořádnou pomoc pro rodiče v nouzi stejně jako na jaře 2020. Můžeme dodat oblečení pro děti 0–12 let, můžeme zajistit nákup notebooku pro děti svobodných rodičů kvůli distanční výuce, atd.

Obracejte se na tel. 724 324 757. Kdyby se zprísnila pandemická opatření, RC Medvídek bude dočasně uzavřen, proto sledujte naše webové a facebookové stránky.

*Mgr. et Bc. Petra Haisová Marková, předsedkyně
Rodinné centrum Sušice – Medvídek, z. s.*

• Obce ORP Sušice •

Soběšice

Obec Soběšice – Nadmořská výška: 652 m n. m.

Počet částí: 3 – Soběšice, Mačice, Damič **Katastrální výměra:** 1 713 ha

Počet obyvatel: 398 **Z toho v produkt. věku:** 156 **Průměrný věk:** 44

Pošta: Ano **Škola:** Ne **Zdravotnické zařízení:** Ne **Policie:** Ne

Kanalizace (ČOV): Ano **Vodovod:** Ano **Plynofikace:** Ne

Historie: Soběšice byly odjakživa zemědělskou obcí. Obyvatelstvo tvořili poddaní, kteří robovali na půdě feudálů.

Soběšice však zcela jistě vznikly dříve než tvrdí oficiálně stanovený letopočet – 1381. Například podle soudních akt pražské biskupské konsistoře jsou roku 1378 ve sporu o ustanovení faráře v Bukovniku jmenování jako svědci Bohuslav a Vojtěch ze Soběšic.

Soběšice byly vsí majetkově smíšenou – půda i poddaní nepatřili jednomu feudálově, nýbrž náleželi pod několikero panství. Dokládá to například výpis z Berní ruly z roku 1654, v níž je uveden soupis půdy a soběšických poddaných. (Berně = daně. Berní rula – byl soupis obhospodařovaných pozemků, který sloužil jako podklad pro výběr daní.) V uvedené době zdejší nevolníci patřili Johanitům strakonickým, vedeným velmistrem Rudolfem hrabětem Coloredem, dále Johanitům z Čimic, největší část jich náležela k panství žichovickému, v držbě Alžběty z Kolowrat a jen dva k bílenickému statku rytíře Zdeňka Ježovského z Lub. Od Kolowratů roku 1707 koupil žichovické panství (a tím i soběšické a damičské statky) Jan Filip Lamberk, hrabě, později kníže, kardinál a pasovský biskup. Koncem 18. století pak panství přešlo z rakouské linie rodu Lamberků na bavorskou.

V druhé polovině 19. století se vedly silné spory o obecní pozemky, pastviny a lesy, kronika uvádí, že měly výměru 406 jiter 702 sáhů. Což bylo zhruba 234 hektarů (jitra katastrální = 57,5464 arů, sáh čtver. = 3,60 m²). Spory se táhly více než padesát let a způsobily hodně rozepí mezi obyvatelstvem. Protáhly se až do 20. století, nebyly vyřešeny k spokojenosti všech ani do zániku rakousko-uherské monarchie a urovnávaly se ještě po vzniku Československé republiky.

Při sčítání lidí v roce 1910 měly Soběšice 990 obyvatel. Což bylo historické maximum, Zedníci a stavební dělníci pracovali u různých firem zejména v Plzni. Pěšky chodili v neděli odpoledne do Žichovic na vlak a zase pěšky se po týdně vraceli. Ženy, které zůstaly doma s dětmi, musely hospodařit na polích. V zimě chodily do lesů party drvařů na práci, kterou nazývali panskou robotou, neboť místo platu dostávali chvoji, vršky stromů a pařezy. Ženy domkářů a nemajetných jezdily do řepných krajů na pletí a okopávání cukrovky. Za sezonu si vydělaly 500 korun i více. Na podzim se jedlo i s dětmi do okolí Žatce na česání chmele. Ještě dříve – za Rakouska – chodili Soběšičtí na chmel údajně i do Bavorska, a to pěšky. Až neuvěřitelně zní dneska fakt, že v obci fungovaly tři hudební kapely a v každé druhé chalupě se našel nějaký muzikant. Posledním kapelníkem ve vsi byl Karel Kroupa, který měl díky své proslulé kapele přezdívku soběšický Kmoch. Mnoho lidí, které neuzivilo zemědělství, odjízďdlo za prací k cirkusům do cizích zemí.

Pamětihodnosti: pomník padlým v první světové válce, v bývalé škole kaple Panny Marie Sněžné

Spolky: JSDH Soběšice, Myslivecký spolek Soběšice, včelaři – ZO ČSV Soběšice, rybářský spolek

Kontakt: tel. 376 597 325, e-mail: obecsobesice@quick.cz

Úřední hodiny: Pondělí, středa 7.00–17.00 | úterý, čtvrtek 7.00–15.00
pátek 7.00–13.00 | polední přestávka 11.00–12.00

Starosta: Karel Kučera

Akce během roku – novoroční výšlap na Stráž, Tři králové, Masopust, únorový dětský karneval, Posezení s písničkou (MDŽ), loučení předškoláků v mateřské škole, rybářský den dětí, soběšická pouť, Hasičský den dětí aneb Loučení s prázdninami, naháňky, výlovy, včelařský bál, rozsvícení vánočního stromu, vánoční besídka v MŠ

Zdroj: *info portál územní samosprávy – města.obce.cz, www.sobesice.cz*

Pekhart: návrat v časech covidu! Sedm let čekání a zklamání u testů

Po sedmi letech chtěl ochutnat sladkou odměnu v podobě českého reprezentačního dresu. Tomáš Pekhart, odchovanec sušického fotbalu, si po dlouhé době vysloužil nominaci do národního týmu. Vysoký útočník ale do zápasů v Německu, proti Izraeli ani na Slovensku nezasáhl – stopku mu vystavil pozitivní test na COVID-19 před duelem s Německem. Následné dva testy sice už byly v pořá-

ku, jednatřicetiletý forward se i tak po utkání s Izraelem vrátil do Polska, aby trénoval ve svém klubu.

Pekhart pookřál v Legii Varšava, kde s osmi brankami v osmi ligových zápasech úřaduje jako nejlepší kanonýr polské ligy. V 31 letech nabral formu, sebevědomí a vystřílel si důvěru největšího celku v zemi. Všimli si ho i šéfové střídačky českého týmu a povolali jej do akce.

Sušický odchovanec ale do poslední chvíle trnul, jestli na sraz vůbec odjede. Ani Legii se nevyhnula koronavirová nákaza, která omezuje a kosí kluby napříč Evropou. S nejistotou současné doby bojoval i český útočník. Během ligové dohrávky šestého kola s Wartou Poznań (druhého listopadu) se u vytáhlého hrofa projevil jeden z příznaků nemoci. Ve 30. minutě hlavou zvýšil na konečných 3:0, jenže už o polovinu trenérovi hlásil, že ztratil čich a je mu zima. V 75. minutě musel vyčerpaný střídat. Od týmu se pak okamžitě izoloval a do Varšavy zamířil odděleně.

Následovalo kolečko nepřijemných peripetií. Pekhartovi vyšel první test negativně, nicméně útočník raději minulý týden strávil mimo tým. V sobotu šel na test znovu, výsledek ale nebyl průkazný, takže následovalo ještě další kontrolní vyšetření.

Až finální nedělní výsledek zněl: negativní! Tím pádem mohl sednout do auta a vyrazit do Prahy. V pondělí ráno už se hlásil do služeb národního týmu. „Když pozvánku dostanu, budu samozřejmě rád a rád přijedu,“ vyprávěl ještě před necelým měsícem, kdy se ohlížel za předchozí nominaci, kde figuroval jen mezi náhradníky. „To mě mrzelo, že

jsem tam nebyl od začátku,“ připustil zklamání historicky nejlepší střelec české jednatřicetky.

B o h u ž e l smůla ho provázela i na listopadovém srazu. V úterý, den před utkáním v Německu, byl jeho test na koronavirus bohužel znovu pozitivní a Pekhart musel do karantény. Následné dva testy vyšly negativně, sušický rodák se dohodl

s vedením reprezentace a raději se vrátil do Polska, kde se zapojil do přípravy s polskou Legií.

Pekhart nastoupil za národní tým naposledy 11. října 2013 v kvalifikačním utkání o mistrovství světa na Maltě. Tehdy střídal v 74. minutě Václava Kadlece, v samotném závěru zvýšil na 4:1 a vstřelil svůj druhý reprezentační gól. Paradoxně si jej ale moc nepamatuje, protože gólovou akci odnesl otřeseným mozku.

Sušický odchovanec Tomáš Pekhart v dresu polského mistra Legia Varšava, kde je aktuálně nejlepším střelcem.

František Pekhart v posledních letech nacházel uplatnění na zajímavých adresách. Získal zkušenosti z lig v Německu, Řecku, Izraeli a Španělsku. Vypěl, stal se manželem a otcem malé dcery. Na své zatím poslední štaci v Polsku nabral báječnou formu a nakopl i své fotbalové ambice.

Vždy těžil z urostlé postavy, výběru místa i zdravého sebevědomí rozeného střelce. Mraky gólů střílel už od začátků, v dospotu

válel ve Slavii spolu s Tomášem Necidem. Patří ke generaci okolo Bořka Dočkala, Tomáše Vaclíka, Ondřeje Čelůstky, Lukáše Váchy či Adama Hlouška, kteří se dostali na mistrovství Evropy jednatřicetky v Dánsku, nicméně jim unikla lákavá účast na olympiádě v roce 2012 v Londýně. Jako nejmladší člen kádru byl v roce 2007 u stříbrných medailí z mistrovství světa do dvaceti let v Kanadě.

-jon-

Od golfu k terénnímu běhu přivedlo Teda Koubka zranění

V poslední době se čím dál častěji na stupních vítězů terénních běhů v okolí objevuje sušický multisportovec Vladimír Ted Koubek. Není proto divu, že figuruje na předním místě průběžného pořadí letošního ročníku okresního běžeckého seriálu zvaného Ešus liga. (Soutěž o nejlepší běžce a běžkyňe mimo dráhu okresu Klatovy se koná pravidelně od roku 1985, v posledních ročnících se nazývá též Husqvarna cup. – esusliga.webnode.cz) Jeho aktuální výborné výsledky a zajímavá celá sportovní kariéra byly i námětem následujícího rozhovoru.

V letošním ročníku Ešus ligy se v průběžném pořadí nachází ve své kategorii (40 – 50 let) na třetím místě. Je nouzový stav a blíží se konec sezony, může se to ještě změnit?

Skutečnost, že se průběžně nachází na průběžné třetí pozici ve své kategorii mě poměrně dost překvapila, vzhledem ke skutečnosti, že z celého seriálu mám absolvováno jen necelou polovinu všech uskutečněných podniků.

Možnost, že bych se v celkovém pořadí posunul výše je už spíše ne-reálná, oba výše postavení soupeřníci se zúčastnili většího počtu zá-

vodů a s celkovými body jsou na tom mnohem lépe. Což nejspíš ani poslední vypsání závod – vánoční Běh pod Černou věží v Klatovech (pokud bude povolen) nijak neovlivní.

Kolik závodů má seriál obvykle, kolik letos a kolik jsi jich letos běžel ty?

„Obvykle má seriál cca 15–20 závodů, letos jich bylo vypsáno 18, vlivem pandemie koronaviru se počet zredukoval na 13, z nich mám odběhnuto pouhých 5.“

Kde všude jsi závodil ty a s jakým výsledkem?

„Soutěž se spustila až koncem května víkendovým dvojzávodem v Kašperských Horách, zúčastnil jsem se jen nedělního Běhu na Kašperk, což je sice nejkratší závod celé série (3 km) ovšem tato krátká distance je vyvážená značným převýšením. I přesto, že jsem se při závodě dost trápil, tak to stačilo na 3. místo. Dalším podnikem byl Běh na Hraničář, který byl zároveň součástí Českého poháru v běhu do vrchu, podle toho vypadala úroveň soupeřů, ale i přesto se mi podařilo obsadit velmi cenné 3. místo. Následoval Běh podél Otavy v domovské Sušici, kde se mi příliš nedařilo, extrémně rychlý závod po rovině mi úplně nesedl a skončil

jsem pod stupni vítězů na 5. místě. Chuť jsem si následně spravil při Běhu na Klenov, který mi i přes velmi rychlé tempo vynesl stříbrné umístění. Těsně před nastolením nouzového stavu se ještě stihl uspořádat Běh klatovskou Hůrkou. Ovšem vzhledem k tomu, že se jednalo o jediný závod široko, daleko, sjela se i přes velmi nepříznivé počasí opravdu velmi silná konkurence a výsledkem byly tolik nepopulární „brambory“.

Kterého výkonu si nejvíce ceníš a jaký závod máš nejradší?

„Letos určitě bronz v běhu na Hraničář, i přesto, že se Český pohár v běhu do vrchu tento rok kvůli koronaviru nebuduje. A co se týče neoblíbenějšího závodu, jednoznačně Běh na Kašperk, na tomto velice známém šumavském hradu jsem byl celou loňskou sezonu zaměstnán na plný úvazek a doposavad tam externě působím jako průvodce.“

Kolikátým rokem běháš Ešus ligu?

„Závodů Ešus ligy jsem se začal účastnit teprve loni.“

Jaké jiné zajímavé závody kromě Ešus seriálu jsi běžel?

„Letošní sezona byla hodně specifická, počet absolvovaných závodů mi hodně zkorigovala již zmiňovaná vládní opatření a také skutečnost, že jsem v červnu nastoupil do nového zaměstnání, které mě v několika prvních měsících značně časově vytěžovalo. Za zmínku stojí snad jen 3. místo v Běhu na prachatický Libín, který byl součástí prestižní série Xterra. Zlatá pozice byla letos jen jedna a to na domácí trati tradičního sušického závodu do vrchu Svatobor Tour.“

V raném mládí jsi spíše závodil na kole – dodnes je tvým týmem družstvo JIKO Čácha Sušice, co tě převážilo na stranu běhu?

„Cyklistika a to zvláště ta horská byla a je pro mě vyloženě srdeční

záležitostí, věnuji se jí prakticky celý život a v dresu teamu Jiko Čácha Sušice se na soutěžích s přestávkami pohybuji již od roku 1995. Běh jsem začal praktikovat před nějakými 5 lety čistě jen jako doplňkovou zimní tréninkovou aktivitu, kterou jsem zakončoval v březnu

závodem Memořiál Evy Hrabové na Svatobor. Poslední ročníky byly výsledkově velice úspěšné, překvapivě jsem byl schopen udržet tempo s nejlepšími běžci své kategorie a to byl impuls ke změně mé hlavní sportovní aktivity. Běh jako takový má velké množství disciplín a loňská sezona byla vyloženě experimentální. Vyzkoušel jsem všechno možné a ujasnil si, že největší dispozice mám pro běh do vrchu a těžké terénní závody s vysokým převýšením. Testnul jsem úspěšně i příbuzné sporty jako např. duatlon. Vyloženě z hecu jsem se zúčastnil i běhu s překážkami tzv. Spartan Race, který se na sklonku loňského roku pořádala místní tréninková skupina na Svatoboru. Ačkoliv jsem předtím neabsolvoval v tomto ohledu žádný specializovaný trénink, podařilo se mi tento závod vyhrát v absolutním pořadí!“

Kolik kilometrů za rok naběháš? Popř. kolik dáš na kole?

„Na běh jako takový jsem se začal vyloženě specializovat až de facto letošní sezonu, přes zimu a na jaře jsem se připravoval co do objemu poměrně svědomitě, ovšem pak jsem vlivem nejenom pracovních povinností byl nucen na něko-

lik měsíců v tréninku dost zásadně polevit. Zatím mám za tuto sezonu naběháno cca 1200 km, na kole se toto číslo pohybuje na nějakých 3500 km. Není to mnoho, konkurenti na srovnatelné výkonnosti úrovni vykazují tato čísla minimálně dvojnásobná.“

Vítězný běh na Svatobor 2020

relativně spartánské podmínky se tu scházela skvělá parta lidí a zdejší atmosféra byla vážně neopakovatelná. Fungoval zde i seriál malých turnajů ve kterých se mi začalo hodně dařit, logicky jsem tedy začal pomýšlet na vyšší mety. Záhy jsem složil zkoušku golfové způsobilosti nezbytnou pro možnost hraní na velkých normovaných hřištích a začal se účastnit turnajů. Výsledkově se překvapivě dařilo, postupně jsem se od lokálních soutěží propočoval k velkým turnajům na hřištích jako Hluboká, Mariánské Lázně nebo Karlštejn a i tam se občas povedlo dostat se na medailové pozice. Dá se říci, že jsem tomuto sportu postupně úplně propadl, stal se dokonce mým zaměstnáním, řadu let jsem provozoval e-shop s golfovým sortimentem.

Běh a kolo jsou celkem příbuzné náročné vytrvalostní disciplíny, jeden čas jsi se ale věnoval golfu – jak jsi se dostal k tomuto procházkovému sportu?

„K tomuto sportu mě přivedl kamarád z Vimperka, který byl sám velmi nadšeným golfistou, společně jsme navštěvovali dnes již zaniklé malé venkovské hřiště Zahrádky u Benešovy Hory pod Javorníkem. I přes

relativně spartánské podmínky se tu scházela skvělá parta lidí a zdejší atmosféra byla vážně neopakovatelná. Fungoval zde i seriál malých turnajů ve kterých se mi začalo hodně dařit, logicky jsem tedy začal pomýšlet na vyšší mety. Záhy jsem složil zkoušku golfové způsobilosti nezbytnou pro možnost hraní na velkých normovaných hřištích a začal se účastnit turnajů. Výsledkově se překvapivě dařilo, postupně jsem se od lokálních soutěží propočoval k velkým turnajům na hřištích jako Hluboká, Mariánské Lázně nebo Karlštejn a i tam se občas povedlo dostat se na medailové pozice. Dá se říci, že jsem tomuto sportu postupně úplně propadl, stal se dokonce mým zaměstnáním, řadu let jsem provozoval e-shop s golfovým sortimentem.

Bohužel však po několika letech turnajového hraní přišla stopka v podobě vážného úrazu na kole, ze kterého mi zůstaly trvalé následky v podobě mírně snížené hybnosti lokte, což na mou pracně budovanou techniku golfového švihů mělo vyloženě devastující vliv, navázat se mi již nepodařilo a tak po nějakém čase trápení a mizerných výsledků s turnajovým hraním skončil a přeorientoval se na vyložené rekreační formu. A vlastně to byl také impuls k tomu, abych se vrátil k závodění na kole.“

Co ve své rozmanité sportovní kariéře považuješ za největší úspěch?

„To je dost obtížná otázka. Co se cyklistiky týče, tak v tomto ohledu byl hodně plodný rok 1997, kdy jsem se na Mistrovství ČR v cross country horských kol umístil na 35. místě a ve stejné disciplíně získal i titul okresního přeborníka. V golfu patrně vítězství na silně obsazeném turnaji Nokia Open v Mariánských Lázních v roce 2009. Hodně si také vážím skutečnosti, že na posledních 5 ročnících populárního sušického závodu Svatobor Tour se mi pokaždé podařilo propočovat na stupně vítězů v obou vypsáních disciplínách. 3x jako cyklista, 2x jako běžec.“

Co tě čeká v příští sezoně a jaké máš sportovní cíle

„Pevně doufám, že se příští sezona oproti té letošní vrátí do normálu a to nejenom v segmentu sportovních soutěží. Co se plánu týče, primárně se chci zaměřit na závody v běhu do vrchu a zaměřit se hlavně na podniky Českého poháru v této disciplíně. Rád bych také vyzkoušel závody v tzv. Skyrunning (běh v extrémním terénu s velkým převýšením). Počítám rovněž s účastí na místních podnikcích a vybraných závodech Ešus ligy.“

Děkuji za rozhovor a přeji mnoho dalších úspěšných startů.

Eduard Lískovec

FITNESS OKÉNKO

Mikroživiny minerály a stopové prvky

V minulém čísle SN jsme si popsali první skupinu Mikroživin (nebo také mikronutrientů) a to vitamíny, dnes si povíme něco o **mine-
rálech a stopových prvcích**.

Lidské tělo potřebuje kromě vitamínů přijímat z potravy také minerální a stopové prvky, které si nedokáže samo vytvořit. Redukují např. Množství cholesterol v těle, aktivují funkce hormonů a enzymů atd. Pokud je jich stravou přijímáno nedostatečné množství, mohou se objevit zdravotní potíže. Minerální látky tvoří přibližně 4% tělesné hmotnosti.

Minerální látky

Minerální látky jsou důležitou složkou lidské výživy, ač nemají žádnou energetickou hodnotu.

Zde si uvedeme ty nejdůležitější pro správné fungování organismu a zároveň ty, které bychom měli ve stravě obsažené:

• **Vápník** – je v lidském těle zastoupen v nejvyšší míře, je obsažen v kostech a zubech a jeho nedostatek působí problémy právě v této oblasti. Je důležitý pro nervové a svalové funkce, srdeční funkce, podporuje srážlivost krve.

Zdroj: luštěniny, ořechy, různá semínka (např. slunečnicová, sezamová), mléčné výrobky. Doporučená denní dávka je 800 mg.

• **Fosfor** – je společně s vápníkem důležitý pro kosti a zuby, podílí se na transport mastných kyselin a tuků, na přenosu nervových impulzů. Je důležitým prvkem pro nervové a mozkové funkce.

Zdroj: ryby, ořechy, vejce, mléčné výrobky, luštěniny. Doporučená denní dávka je 750 mg.

• **Hořčík** – je nezbytný zejména pro správný metabolismus enzymů (enzymy – látky bílkovinné povahy), má dobrý vliv na srdeční a nervové funkce, pomáhá organismu při využití vitamínu C, napomáhá vzniku estrogenů a podporuje činnost žaludku střev a močového ústrojí. Nedostatek se může projevit nervozitou, zácpou, průjemem, křečemi ve svalech. V období těhotenství a kojení je hořčík velmi důležitý.

Zdroj: zelenina, luštěniny, obiloviny, jablka, klíčky. Doporučená denní dávka je 350 mg.

• **Sodík a draslík** – jsou velmi důležité pro nervové funkce, správnou svalovou činnost. Nadbytečné množství může mít za následek zvýšený krevní tlak a zhoršenou funkci ledvin, nespavost, poruchy srdečního rytmu.

Zdroj: luštěniny, brambory, obiloviny, ořechy, sůl. Doporučená denní dávka sodíku je 500 mg a draslíku 1800 mg.

Stopové prvky

Stopové prvky, nebo-li mikroelementy, se řadí mezi minerály, jejichž potřebný denní příjem se pohybuje pod hodnotou 100 mg. I tak jsou ale nezbytné pro správné fungování a vývoj organismu.

• **Železo** – je zásadním prvkem pro správný přenos kyslíku v organismu. Pokud je v těle nedostatek železa, může vzniknout chudokrevnost a s ní spojená bolest hlavy, únava apod.

Zdroj: vnitřnosti, maso, kopřivy, meruňky, listová zelenina. Doporučená denní dávka je 10 mg.

• **Zinek** – se podílí zejména na tvorbě inzulinu a je nezbytným prvkem pro kvalitu zrakové funkce. Vstřebává se za pomoci vitamínu A a působí preventivně proti vzniku rakoviny. Nedostatek může vyvolat problémy pohlavních žláz, kožní problémy. Působí antioxidačně.

Zdroj: cibule, klíčky, luštěniny, otruby, ústřice, dýňová semínka. Doporučená denní dávka je 15 mg.

• **Selen** – chrání srdce, ovlivňuje krevní tlak, působí proti kornatění tepen (Ateroskleróza) a zvyšuje celkovou imunitu organismu. Vyšší příjem cukru může ovlivnit negativně množství selenu v našem organismu.

Zdroj: semínka, obiloviny, vejce, chřest, cibule, plody moře, para ořechy. Doporučená denní dávka je 55 µg (=0.055 mg).

• **Křemík** – je důležitý hlavně pro pevnost cév a kostí, ovlivňuje tvorbu pojiv a chrupavek v těle. Kromě toho také významně ovlivňuje vzhled pleti, nehtů a vlasů.

Zdroj: jablečná vláknina, přeslička, celozrnné obiloviny, kopřivy.

• **Chrom** – Chrom působí velmi příznivě na celkovou obratyschopnost organismu.

Zdroj: lesní plody, pivo, ořechy, klíčky, řeřicha.

• **Jód** – působí na správnou tvorbu hormonu štítné žlázy. Kromě toho také zlepšuje kvalitu pleti, vlasů zubů a nehtů, zklidňuje nervy. Důležitý je také v těhotenství.

Zdroj: jodizovaná sůl, mořské řasy, ryby. Doporučená denní dávka je 150 mg.

• **Fluor** – je důležitý zejména pro zdravé zuby a kosti.

Zdroj: mořské ryby, černý čaj (nezanedbatelný je i příjem z fluoridizovaných zubních past).

• **Měď** – je nepostradatelnou složkou při tvorbě hemoglobinu (červené krevní barvivo obsažené v červených krvinkách).

Zdroj: rozinky, zelenina, ořechy, játra.

• **Mangan** – mineralizuje kosti.

Zdroj: borůvky, jahody, luštěniny, kakao, obiloviny.

• **Kobalt** – se podílí na krvetvorbě.

Zdroj: játra, celozrnné výrobky, luštěniny, klíčky, obiloviny.

Troufám si říct, že jednu kapitolu máme za sebou, shrnuli jsme jak makroživiny (bílkoviny, sacharidy, tuky), tak i mikroživiny (vitamíny a minerály). Příště se podíváme na vodu a pitný režim.

Eva Nekvasilová

Šumavská odysea jménem GREGORI

Nic neproslavilo českou zemi víc, nežli sklo. Naši šumavští předci nemálo přispěli k této slávě. Bohužel, sklářská tradice, kdy na Šumavě pracovalo více hutí nežli ve zbytku země české, zůstala jen ve vzpomínkách. I ta na Neubrunnu – Nové Studnici – byla jednou z nich.

Ve světě však největším centrem sklářství byly Benátky. Na ostrově Murano na přelomu 15. a 16. stol. pracovalo jako ve vězení na osm tisíc sklářů, kteří nesměli pod pohrůžkou smrti ostrov opustit a vyzradit tajemství výroby žádaného muránského skla. Nebylo tehdy výjimkou, že uprchlého skláře najatí vrazi dostihli a zavraždili. Benátské sklo a hlavně zdobená zrcadla šumavští skláři tehdy neuměli vyrobit a proto skláři na Muranu dostali od šlechtice Josefa Jana Maxmiliána Kinského (1705–1780), majitele prášilského panství, po diplomatickém jednání nabídku, odejít pracovat do sklárny na Šumavě. Nabídku přijalo 16 dobrodružných sklářů, které musel Kinský řádně vyplatit a roku 1770, po stratiplné cestě přes Alpy, začali pracovat na již čtyři roky fungující sklárně na Hůrce. A jejich zásluhou se sklárna záhy proslavila vývozem benátských zrcadel do celého světa. Proto také majitelé sklárny Abelové měli pro dopravu přes moře dvě vlastní obchodní lodě v Janově.

Jeden z nich GREGORI začal pracovat ve sklárně Neubrunn, která však byla za dva roky, po dvacetiletém provozu, vyhašena. Gregori zřejmě přešel do té hůrecké. Neubrunská byla jako ty menší šumavské a přesto užívala mnoho pracovníků. V čele stál hutník, za ním foukači skla, výrobci tabulového skla, brusiči, malíři a dostatek potřebných pomocníků. U horké pece se vypilo hodně piva, které dodávala vrchnost ze svých pivovarů a proto skláře podporovala. Říká se, že největší spotřebu měli foukači, 10 až 15 půlitrů za den. U větších sklárny byly i sklářské hospody. Jedna se zachovala u věhlasné, medailemi ověřené sklárny Lotz v Klášterském mlýně v Rejstějné. Většina sklárny se zabývala ale i výrobou nejmenšího skleněného artiklu – páteříků. Pater noster jsou první slova Otčenáše, proto to jméno. To bylo korálky různé barvy k výrobě růženců a náhrdelníků. Byl to výborný obchod. Sklář mohl vyrobit za den – makalo se jak se říká „od vidím do nevidím“ – až pět tisíc i více kusů a ty se pak odvážely v sudech po 200 000 kusech na formských vozech pět sudů do světa a zpět s dalším potřebným zbožím. Páteříky putovaly i do přístavů Středozemního moře pro obchod s otroky. Kupovalo se za ně v Africe tehdy žádané „černé zboží“.

Sklárny dávaly práci i dalším profesím. Nezbytný křemen se sbíral či těžil, v tzv. kýzovně se zahřival do vysoké teploty, pak v chladné vodě popraskal. Poté většinou ženy kladívky oddělily železité žilky, protože ten nejsvětější byl nejžádanější a nejvzácnější. Pak se dostavili ke slovu „pucheráci“ tzv. stupáci. Ti drtili čistý křemen ve stoupách – puchrech – poháněných vodou a pak přes síta prosívali. Prach jim škodil na plíce, proto pucheráci umírali velmi mladí. Další potřebnou surovinou byla potaš-flus. Ten se vyráběl z pole-
ne spáleného dřeva z domácností či přímo z lesa. Flusárnici pak po složitě výrobě prodávali sklárnám. Lesy však trpěly – na 1 kg potaše „popeláři“ potřebovali 1–2 tuny

dřeva. Z vymýcených ploch pak vznikala drobná políčka. A jak vidno, formani, kterým se říkalo „sklení sedláci“ měli o práci postaráno.

Ale vraťme se k těm Benáťčanům. Ti přišli na Šumavu do zcela jim neznámého prostředí, na něž nebyli zvyklí. Sníh, který neznali, zde ležel půl roku, k tomu mrazy, nedostatek jídla s hladomorem způsobil, že jich první zimu polovina nepřežila. Možná, že i jako nemilá konkurence bylo některým na onen svět pomozeno. Ten náš první Gregori to všechno přežil, zůstal zde a po něm i jeho množství potomků. A tu rodinou odyseu vypátrala a zaznamenala jeho pra pra pra pra pravnučka Helena Máslová.

Italští skláři se tak přes sňatky spojují se šumaváky a tak i jeden Gregori Rupert (1880–1918), syn Johana Gregori (1852–1940) pojal za manželku Annu Weber ze dvora na Vysokých Lávkách. Stojí za zmínku, že tím asi nastalo příbuzenské spojení s rodem Klostermannů, neboť matka spisovatele Karla pocházela ze stejné rychty a měla stejné jméno Anna Weberová.

Koncem 19. století menší sklárny zanikají a tak z šumavských „továren na sklo“ se stávají „továrny na dřevo“. Skláři i někteří Gregori odcházejí za prací do severních Čech a z ostatních se stávají zemědělci a hlavně Schwarzenbergovi dřevaři. Pochopitelně s menším výdělkem.

Gregoriovci žijí v Nové Studnici v dřevěném domku č. p. 4, který však roku 1937 vyhoří. Synové Otta s Walterem postaví nový zděný. Ještě v tom dřevěném se narodí 1. 6. 1904 malička Anna, jako třetí dítě a pak následuje ještě pět sourozenců, což je v tomto kraji zcela běžné. Tatínek Rupert, který bojoval v první světové válce ve 12. kumpanii rakousko-uherské armády, v níž byli, jak pravil dobrý voják Švejk „samí Němci z Krumlovska a od Kašperských Hor“, krátce po válce umírá na španělskou chřipku. Pro rodinu nastávají těžké časy. Během války všichni trpí hladem a nemoce podlamují jejich zdraví. Ve třicátých letech minulého století začínají národnostní třenice a na Nové Studnici zažívají první přestřelky mezi českými četníky a místní skupinou ozbrojených civilistů, Freikorsem. Následná válka nepřináší pro rodinu nic dobrého. Roku 1940 umírá v 82 letech Johan Gregori, dva synové padnou na frontě za Hitlera a po válce jsou všichni z místa, kde se narodili, a pracovali odsunuti do různých míst poválečného Německa. A tak Anna umírá v 82 letech daleko od svého rodného Neunbrunnu.

To jméno Gregori na Šumavě již nenajdete. Na místo, kde stávala Nová Studnice se sklárnou a žila rodina potomků toho italského skláře, je možno se dnes podívat. Ale nic už tam nenajdete. Ruiny zakryla milosrdná příroda, ale osudy místních obyvatel je třeba stále připomínat. Potomci těch Gregoriů, ale již jiného jména, si tam chodí jen zavzpomínat na své dávné předky, kteří si tam opravdu „užili.“ Více dobrého či zlého? To posuďte sami.

Apropos.

Chcete-li však vědět více o sklárnách na Šumavě, dovíte se mnohé v knize Jitky Lněničkové *Příběhy šumavských sklářů* a putování za nimi vám umožní kniha Josefa Pecka *Toulání za šumavskými sklárnami*, což vám vřele doporučuji.

Emil Kintzl

Anna Gregori se svou rodinou (provádala se za řezníka, pana Nováka).

Domek v Nové Studnici byl po válce s celou vesnicí srovnán se zemí.

Seriál o zničených pošumavských kostelích a i jejich svatých z knihy:

(17. díl) Tomáše Hausera Svatí na odstřel

Svatý Martin de Porres byl peruánský nemanželský míšenec z přelomu 16. a 17. století. Z rasových důvodů měl potíže se vstupem do řádu. Měl schopnost levitace a být v jeden čas na dvou místech. Byl nazýván „americkým“ Františkem z Assisi, neboť např. po dobrém přemluvil klášterní myši k odchodu a následně je i docházel krmit. Také vzkřísil psa, kterého majitel usmrtil pro jeho pokročilý věk.

Je patronem sociální spravedlnosti, školství, televize, míšenců, domácích zvířat, holičů a právníků.

Kostel svatého Martina (zasvěcený Porresovu jmenovci Martinu I.) byl vystavěn roku 1797. Roku 1976 měl poškozenou střechu. Byl vypracován projekt opravy, ale MNV prosadil sejmутí památkové ochrany a demolici.

Očima Martina Mejstříka

Basilej

Dobrý den. V minulém díle našich husitských vzpomínání jsme dospěli do momentu, kdy jsou husité po předešlých drtivých vítězstvích nad křižáckými vojsky pozváni do Basileje, kde mají obhajovat své učení. Na předběžných chebských jednáních v květnu 1432 získali záruky svobodného hájení svého učení na půdě koncilu i záruky svobodného návratu do Čech. Úleva byla cítit na obou stranách: „Již počínají se otvírat dveře, ji-

miž ovce ztracené do ovčince zase navrátiti se mají. Ať poslové sboru tohoto vrátivše se z Chebu s radostí a s plesáním vypravují, kterak z milosti ducha svatého pevně sjednali s posly českými. Pražany totiž, Sirotky a Táboře, že slavné poselství všech stavů toho království má přijíti ke sboru basilejskému, jakmile bezpečnostní průvodní listy v umluvené formě jim budou dodány, což bez meškání se stane.“ (Kardinál Cesarini v listu papeži.)

Husitští poslové se na podzim 1432 shromáždili v Domažlicích a někdy po 6. prosinci vyrazili směrem do Basileje. Výpravy se zúčastnili Vilém Kostka z Postupic, Beneš z Mokrovous, Jiří z Řečice, Jan Velvar z Prahy, Matěj Louda z Chlumčan, Řehoř z Králové Dvora a Laurin z Tábora, z kněží pak Mistr Jan Rokycana, Mistr Petr Payne, Prokop Holý – Veliký, Mikuláš Biskupec z Pelhřimova, Oldřich ze Znojma, Markolt ze Zbraslavic, Martin Lupáč z Chrudimi, Petr Němec ze Žatce a z nařízení Zikmunda Lucemburského se k výpravě připojil i Zdeslav Tluska z Buřenic.

V Schaffhausenu se Češi narodili a 4. ledna 1433 připluli do Basileje. Byli zde očekáváni se zvědavostí i respektem. A nejen katolických delegátů koncilu: „Ženy, děti, děvečky z oken a krovů se dívaly, jedni na tohoto, jiní na onoho prstem sobě ukazovali, cizím způsobem, nevidanému před tím kroji se divili (...), avšak nejvíce na Prokopa všickni zření své měli, připomína-

jíce sobě, že on jest ten, kterýž tolikrát veliká vojska věrných porazil, tolik měst podvrátil a zbořil, tolik tisíc lidí do záhuby uvedl; kteréhož se spolu domáci i nepřátelé strachují, jakožto vůdce nepřemoženého, smělého, nelenivého v pracích a nelekavého v nebezpečnostech.“

Basilejský koncil nebyl svolán speciálně kvůli husitským rebelům. Naopak. Katolíci měli co do činění sami se sebou – hluboké spory uvnitř církve se od dob Jan Husa spíše prohlubovaly. Spory moci světské a církevní, spory o pravomoc koncilů vůči papežům, jedno schisma stíhalo druhé. Snad jen díky vojenské moci kališníků a jejich odhodlání došlo i na témata věroučná. Husitští zástupci měli v čele s Prokopem Holým za úkol vyjednat univerzální platnost Čtyř pražských artikulů. Tedy přijímání pod obojí, svobodný výklad Božího slova, zákaz světského panování kněží, zákaz prodeje odpustků a trestání smrtelných hříchů. Každý z husitských zástupců měl proti sobě katolíka, který se mu na základě Písma snažil oponovat.

První kolo disputací proběhlo od ledna do dubna 1433, ale nedospělo k žádným závěrům. Jednání se tedy přesunula do Prahy, v létě opět do Basileje a pak zpět do Prahy. Katolická církev měla s husitskými požadavky zjevně velký problém, jakkoliv se nám ve 21. století zdají nekonzistentní, logické a správné. A tak se následující rok rokovalo znovu v Řezně a v Basileji, další rok v Brně (1435) a ve Stolichném Bělehradě (1435–1436), a konečně v červnu až srpnu roku 1436 v Jihlavě. Mezitím se však odehrála... bitva u Lipan. Nešťastná bitva. Proč k ní došlo a jaké měla následky, řekne mi si příště.

Bud'te zdraví, přátelé!

(citace in: Šárka Steinová, Doktorská dizertační práce „Basilejský koncil v zrcadle archivních pramenů“).

14. listopadu 2020
Martin Mejstřík

Šumavské poutní místo bylo obnoveno před čtvrt stoletím

Biskupové – plzeňský František Radkovský a českobudějovický ThDr. Antonín Liška v Dobré Vodě u Hartmanic 8. října 1995

foto Miloslav Boháček (archiv autora článku)

V říjnu letošního roku uplynulo rovných 25 let od obnovení starobylého poutního místa sv. Vintře v Dobré Vodě u Hartmanic. V době vlády komunistů vesničku i s jejím okolím pohltit rozsáhlý vojenský cvikový prostor. Vintřova kaplička pod vrchem Březníkem byla tehdy zničena náložemi trhavin a jen málo chybělo k tomu, aby podobný osud postihl i světcův kostel v nedaleké osadě. Bezprostřední inspirací a pobídkou k obnově dobrovodské poutní svatyně se stalo 950. výročí smrti svatého Vintře na Šumavě, které připadlo na rok 1995. Projekt připomínky šumavského světce a obnovy jeho poutního místa významně podpořila obec Hartmanice, dále Muzeum Šumavy, Spolek sv. Vintře v Rinnachu, věřící z české i bavorské strany Šumavy, mezi nimi například kněz Adalbert Pscheidl, německý rodák z Dobré Vody a další. Zcela zásadní aktivitou byla stavební obnova zchátralého poutního kostela, jejíž organizace se ujala hartmanická komunální správa. K výzdobě tehdy zcela prázdného interiéru pozvalo Muzeum Šumavy studenty Akademie výtvarných umění v Praze, kteří na stěny kostela rozmístili výstavu svých rozměrných pláten se sakrálními náměty. Horažďovická farnost do kostela věnovala rozměrný kříž s vyřezávaným korpusem, z Bavor-

sk poslali polychromovanou dřevorezbu Madony s Ježíškem. Muzeum připravilo ke slavnosti také některé doprovodné akce v okolí – tematické koncerty, přednášky a také tematickou výstavu s publikací „Svatý Vintř a poustevnictví v Čechách“, na které spolupracovali naši přední historici umění Jan Royt a Vít Vlnas a dále teolog – opat kláštera v bavorském Niederaltaichu Emmanu- el Jungclaussen. Připomínka 950. výročí smrti sv. Vintře na Šumavě vyvrcholila slavností česko-německou pontifikální mší svatou v kostele

POZNÁVÁTE?

Minulou hádankou byl pohled na **dům č. p. 34 v Sušici na náměstí** (viz příložený snímek). Předem prosím čtenáře, pokud máte tento dům zachycen na starší fotografii, budu rád, pokud nám přepošlete její sken. Tento dům i jeho dvorní objekty, směřující k řece Otavě od paměti sloužily k provozování obchodní, řemeslnické a živnostenské činnosti. Dnes se v něm nachází na náměstí vstupy do obchodu OBUV – Redno – Česká kožená obuv a obchod HODINY ZLATO.

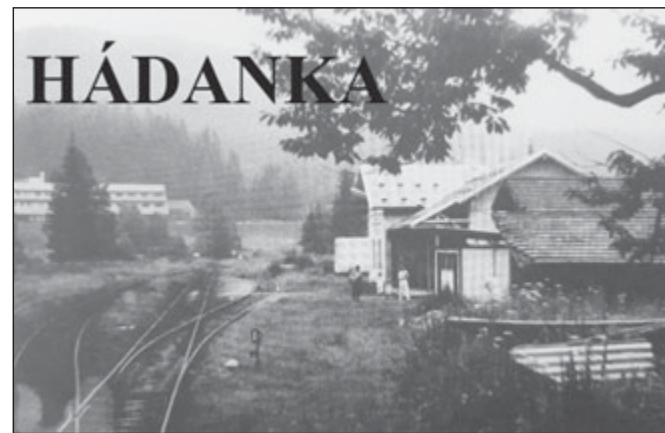
Tento jednopatrový, řadový dům, o šesti okenních osách, s jádrem z 15. století a základním zdivem ze 14. století je znám jako tzv. „Čechovský“. Stal se zajímavým tím, že v něm byl během stavebních úprav v červenci roku 1930 nalezen cínový poklad, soubor cínových nádob ze 16.–17. století z doby předbělohorské, čítající asi 85 kusů nádobí, který je dnes vystaven v budově Muzea Šumavy. Soubor, který tam dnes můžete zhlédnout v 1. patře ve vitrínách, tvoří 33 talířů a misek, 32 velkých mís, 11 mešních konvic a holeb, 3 velké konvice, 2 láhve, 1 slánka, 2 svícny, 1 nádržka na vodu a 1 lavabo.

V historii většinou docházelo k přelévání „starého“ cínu na „nový“. Tento vzácný poklad, jehož kulturně historická cena se vyjadřuje tím, že je ojedinělý, dokumentuje vysokou zručnost našich konvářů i životní úroveň sušických měšťanů. Dokládá řemeslnou a výtvarnou úroveň ryze užitkového i dekorativního nádobí používaného v našich domácnostech v rozmezí 1570 až 1620 a zároveň představuje největší zachovaný nález cínového nádobí v Evropě. Většina exemplářů, jak bývalo v tehdejší době zvykem, je opatřena také znamením majitele, které mělo

jednotlivé předměty chránit před záměnou a krádeží. Kromě většího počtu výrobků místních cínařů obsahuje sušický poklad práce mistrů z blízkých Horažďovic a z rodiště majitele nádobí, Jindřichova Hradce. Dále jsou zde díla ze vzdálenějších měst (Plzeň, Kutná Hora, Praha) a ze sousedních zemí (Norimberk, Žitava). Původ dosvědčují konvářské značky – městské a mistrovské, které nalézáme téměř na všech předmětech. Podle ryté signatury, podobající se staré kamenické značce, do které byly vloženy iniciály jmen, se podařilo určit původní majitele zazděného souboru – Adama Čecha a jeho manželku Evu, majitelku zmíněného domu.

Adam Čech, rodák z Jindřichova Hradce, byl sušickým předbělohorským konšelem, známým v českých humanistických kruzích. Roku 1620 před obsazením města císařským vojskem byl nucen se svou rodinou nedobrovolně odejít jako protestant patrně do Sask, kde stopy po nich končí. Dříve než opustili Sušici, uložili hodnotné cínové nádobí pod podlahu místnosti v prvním poschodí, nad klenutým stropem průjezdu. Při přestavbě domu roku 1930 byli zedníci překvapeni a část nálezu nabídli majiteli železářství v č. p. 7 Lašovi. Ten některé talíře a konvice koupil pouze za sběrovou cenu, některé si zedníci rozebrali mezi sebou. Zpráva o cínovém pokladu se rychle šířila městem. Celá záležitost se dostala před klátovský soud, několik desítek zcizených předmětů bylo vráceno a poklad opět získali vlastníci domu. Cínový poklad byl pak předán do sbírek městského muzea v Sušici.

Následující text o historii č. p. 34 je od pana kronikáře Václava Chovít, který v devadesátých letech zpracoval historii domu na náměstí. „Vpravo klenuté místnosti, s kdysi zdobenými stropy, dnes

zabílenými. Dům přestavěn po požáru roku 1707, v průběhu let další úpravy, roku 1929 vyměněn krov. Dne 14. června firma Baťa Zlín žádá městské zastupitelstvo v Sušici o stavební povolení na přestavbu levého přízemí na prodejnu obuvi, majitel domu Josef Mirwald a Jana Mirwaldová. Stavební práce uskutečnil stavitel Václav Rudolf Mirwald, přísežný soudní znalec. Přestavěny byly také místnosti v prvním patře, zrušeny klenuté stropy v levé části domu. Tím se podstatně změnil interiér domu a objekt byl vyjmut z ochrany památkové péče. Od té doby je chráněn pouze jako dům stálý v historickém jádru města.“

... „Malý krámk vpravo zachován s pěkným klenutím. Při jeho opravě byl odkryt pestře malovaný strop s ornamenty. Viděl jsem část odkrytého stropu – dýchl na mě středověk. V něm se vystřídal několik obchodníků – živnostníků, na rozhraní 19. a 20. století, např. krejčí Antonín Kazda, dále holič František Sedlecký, po něm holič a učitel hudby Alois Sedlecký, později prodejna dětské obuvi. Roku 1991 zde pán K. Mirwald a K. Blahouš otevírají obchod Hodiny – zlato, opravy hodin. 14. května přechází K. Blahouš do vlastní prodejny Hodinářství, zlatnictví, starožitnosti č. p. 111, Příkopy. Sušice II. Obchod firmy Baťa vedl řadu let pan Kaltenbrunner, který aktivně působil v sušickém sportu, byl

Franze Xavera Edera, opata benediktinského kláštera v Niederaltaichu Emmanuele Jungclaussena a tamějšího priora Dr. Gerharda Vosse, vedení řezenské diecéze zastupoval prelát Georg Strupf... Dále se účastnili duchovní z řady farností blízkého i vzdáleného okolí, také sušičtí kapucini, z Bavorska dorazili například faráři ze Zwieselu, Rinnachu, Lailingu... Jako hostitel vystupoval domácí kněz Karel Hampl z Kašperských Hor. Bohoslužbu pěvecky zarámovaly Missa brevis Zdeňka Lukáše a další zpěvy ve skvělém podání smíšeného pěveckého sboru Iuventus ze Velkého Meziříčí i vstupy mladých zpěváků ze základní školy v Hartmanicích.

Znovuvysvěcení dobrovodského poutního kostela u příležitosti připomínky 950. výročí smrti sv. Vintře na Šumavě v roce 1995 se stalo jednou z nejvýznamnějších církevních událostí nové doby v našem kraji. Před pětadvaceti lety byl tak úspěšně nastartován nový život starého poutního místa. Vintř – Gunther je světcem, který stále inspiruje svým radikálně žitým křesťanstvím, oslovuje nás jako muž víry, poustevník, misionář, diplomat, především však jako budovatel cest a mostů mezi lidmi i celými národy.

Vladimír Horpeniak,
Muzeum Šumavy

Křehké lesní zvěři vadí hluk i kůrovcové holiny

V devadesátých letech informovalo *Myslivecké sdružení Svatobor* čtenáře Sušických novin o své činnosti a o zvěři v okolní přírodě. Od té doby se mnohé změnilo. Požádal jsem proto o rozhovor předsedu MS Svatobor **Milana Sopka**.

Zeptal bych se nejprve na stavy zvěře ve vašem revíru. Tehdy se v článku psalo, že už od osmdesátých let se zajíci neloví, protože jich je velmi málo. Jaká je situace dnes?

„Zajíc se na klatovském okrese neloví od poloviny 90 let minulého století. V přírodě vidět jsou. V naší honitbě se stavy zajíců zvedají, ale stále nejsou na takových stavech jako jinde v ČR. Například na Moravě, kde je lov zajíce stále povolen.“

Také bažantů bylo už tehdy málo, a proto myslivci každoročně do honitby vypouštěli 100 až 200 kusů. Dělá se to i v dnešní době?

„Bažant není naším původním druhem, jeho původ je Asie. Do Čech se dostal v 11. století. Po druhé světové válce se dostal do volné přírody a začal se úspěšně šířit po krajině a jeho stavy se rapidně zvyšovaly. Ve druhé polovině sedmdesátých let minulého století začal být pozorován nejprve pozvolný a potom velmi prudký pokles populace této nádherné zvěře. Významné se na této skutečnosti podepsaly změny v zemědělské činnosti, jako snižování roztroušené zeleně, regulace vodních toků, scelování pozemků a rušení mezí. K doplnění divoké populace bažanta v naší honitbě se vybudovala voliérová odchovna, kdy se do volné přírody vypouštělo 100–200 ks bažantů. Z důvodu nedostatku ochranných instinktů a obrovského nárůstu predátorů (liška, kuna, dravec a toulavé kočky) došlo k poslednímu vypouštění bažantů do honitby v roce 2005. Vidět tak nádherného kura, nebo slyšet bažantí kodrcání již je v naší honitbě spíše vzácností. Pro zachování bažantí populace jsme vynaložili

mnoho práce a nemalých finančních prostředků.“

V okolí Sušice se také pohybovalo malé hejno koruptví. Můžeme ho tady ještě spatřit?

„Podobně jako u bažantů má smutný scénář i úbytek populace koroptve polní. Ve čtyřicátých letech minulého století to byl nejhojnější pták. Dnes je ve skupině ohrožených druhů z červeného seznamu. S koroptvemi se můžeme, ale v naší honitbě stále potkat. V příměstské lokalitě je možno spatřit hejknko 12 kusů. O zachování populace tohoto překrásného kura se staráme stálým přikrmová-

ním. Stavíme tzv. koroptví boudy. Je to drobný úkryt, který pomáhá přežít zimu a poskytuje nejenom koroptvím nouzové útočiště.“

V článku se též uvádí, že se zde dlouhodobě vyskytují tři až čtyři páry krásných kurovitých ptáků – jeřábků lesních. Stále tu hnízdí?

„Jeřábek lesní je náš nejmenší a nejněžnější kur, který se v naší honitbě stále vyskytuje. Je to zvláště chráněný a silně ohrožený druh, který má v dnešní době mnoho nepřátel. Jeřábek žije tak skrytě, že jen ve volné přírodě spatří opravdu jen málokdo.

Za zmínku stojí se zmínit také o predátorech a to hlavne o dravcích (jestřáb lesní, káně lesní v omeze-

ném množství i káně rousná, moták pilich a v neposlední době i luňák červený. Tyto dravci nemají žádného predátora a tak poměrně jejich počty stoupají. Zajímavostí je, že i někteří z nich jsou zapsáni v červené knize ohrožených druhů. Z toho vyplývá, že drobná, hlavně pernatá zvěř je velice ohrožená. Pokud se nezmění přístup ochranářů v lokalitách s výskytem těchto jedinců, můžeme se dočkat toho, že naše děti poznají tuto ušlechtilou zvěř pouze z vyprávění a ZOO koutků.

Častěji v minulosti byli na svazích Svatoboru k zahlédnutí mufloni. Dokonce se uvádělo, že

**trofeje z vašeho stáda se umístí-
valy na předních místech výstav.
Jsou svatoborští mufloni něčím
výjimeční?**

„Muflon je nejbližší původem ovce pocházející z ostrova Sardinie a Korsiky. Počátkem chovu muflonů na českém území se nejčastěji datuje v 50. a 60. letech minulého století. V současné době je Česká republika světovou špičkou v chovu muflonů. Vyjma nejsou ani mufloni uloveni v naší honitbě MS Svatobor, kde máme několik trofejí obdované zlatou medailí. V lesích Svatoboru byli mufloni vysazeni v padesátých letech minulého století do volné přírody, kde byl početní stav okolo 70. kusů. V současné době je stav 20 kusů. Ke snížení stavu populace došlo z důvodu narůstajících velkých škod na lesních kulturách okusem a na mladých porostech ohryzem (loupáním). Takto poškozené porosty nikdy nedosáhnou na kvalitní sortimenty, postupem času velice trpí hnilobou. Tuto výječnou zvěř je možno spatřit na jiho-východních svazích Svatoboru.“

Není přemnožena srnčí zvěř?

„Srncí zvěř je v naší honitbě nejpočetnější a nejrozšířenější zvěř. Rozšířena prakticky ve všech oblastech státu. Ze všech druhů spárkaté je srncí zvěř nejménímavější ke všem nepříznivým vlivům. Proto jako první zaregistrovala na zhoršení životních podmínek, jak v zemědělském tak lesním hospodářství. Přemnožení srncí zvěře je opět lokální, kde způsobuje škody převážně na lesních kulturách. V naší honitbě je srncí zvěř na poměrně únosných stavech, kde nezpůsobuje až tak závažné a rozsáhlé škody. Za předpokladu slušného a tichého pobytu v přírodě, je možné srncí zvěř potkat nebo ji pozorovat poměrně v hojném počtu.“

A co černá zvěř. Nemůže se stát, jako v jiném západočeském městě, že divoká prasata zavítají do městského parčíku?

„Česko se v posledních letech potýká s přemnožením některých druhů zvěře, především divokých prasat. Stavby černé zvěře jsou v celé České republice neúnosné. Tato zvěř způsobuje mnohdy velké místní škody, převážně na zemědělských pozemcích a plodinách. Sni-

žování stavů černé zvěře je převážně ovlivňováno zemědělskou výrobou. Zejména velkoplošným pěstováním plodin, jako je kukurice, řepka a obiloviny, které poskytují zvěři dostatek krytu. Černá zvěř se v naší honitbě vyskytuje pouze okrajově a v malé míře. Důvodem je nedostatečný klid a kryt v naší honitbě. Tak nemusejí mít obyvatelé Sušicka strach, že by divoáci zavítali do městského parku. To neznámena, že nemůžeme potkat černé rytiře při nějaké procházce přírodou.“

Jaká další zajímavá zvířata můžeme v okolí spatřit?

„Lokalitu ‚Luh‘ v honitbě MS Svatobor nějakou dobu obýval bobe-
evropský, který je silně ohrožený
zvláště chráněný druh. V této lo-
kalitě tvořil bobří hráze a tím způ-
sobil pevné překážky na vodním
toku. Vybudování těchto hrází do-
chází k přehrazení vodního toku
a v důsledku ke změnám odtoko-
vých poměrů a vodního koryta,
kde se hromadí naplavený materi-
ál. Tyto hráze musely být na zákla-
dě ‚Opatření obecné povahy‘ naří-
zení Krajským úřadem Plzeňského
kraje rozbourány. V povodí Vltavy
je jeho výskyt nežádoucí.“

Dá se říct, že nějaký druh působí lesu velké škody a jaký vliv na zvěř má kůrovcová kalamita?

„V posledních letech jsou časté konflikty myslivců s lesníky a zemědělci, kteří si stěžují na škody způsobené přemnoženými druhů zvěře na lesních porostech a polních plodinách. Podle mého názoru škody zvěře ovšem prohlubuje hlavně v současné době nekontrolovatelná a neřízená návštěvnost lesů. Nápor veřejnosti na les je v tomto období nebyvalý, zvěř je rušena a stresována. Dále změny v chování ovlivňuje a bude ovlivňovat kůrovcová kalamita, která se mění v přírodní katastrofu. Těžbou dřeva dochází k velkoplošným holinám a s tím je spojeno méně krytu a klidu pro zvěř a ptactvo, jednoduše řečeno pro veškerou zvěř.“

Jaký je myslivcův rok – máte nějaké tradiční akce?

„Myslivost je z časového hlediska velmi náročný koníček, kdy většinou už nezbyvá prostor pro jiné aktivity. Vyžaduje hodně práce, věnování volného času ve prospěch myslivosti, péči o zvěř a přírodu, spousty práce na úseku ochrany zvěře a životního prostředí. Myslivcův rok začíná v dubnu a přináší nové povinnosti. Je třeba opravit, vyklidit a asanovat všechny krmelce. Další myslivecká zařízení poseďdy, kazatelny a žebříky je nutné rovněž udržovat a chatrné (nevhodné) zlikvidovat, aby nedošlo k úrazům. Tato zařízení jsou určena k pozorování, ale i k udržování normovaného stavu zvěře v honitbě. Dále během celého roku provádět pravidelnou kontrolu zdravotního stavu zvěře, hlavně v oblastech s velkými plochami olzím řepky. Vypomáhá zemědělcům a vlastníkům zemědělských pozemků na zmírňování škod na těchto pozemcích, a aby nedocházelo před počátkem senosečí ke ztrátám srnčat zemědělskou technikou. Během roku je třeba zabezpečit pro zvěř dostatek kvalit-

ního krmiva a v době strádání se o veškerou zvěř v dostatečné míře postarat. Také zvýšenou pozornost věnujeme střetu srnčí zvěře s motocykly, kde v určitých a vytipovaných úsecích instalujeme pachové ohradníky. Zakončením mysliveckého roku a lovecké sezony je uspořádání výroční členské schůze, kde vyhodnotíme za přátelského posezení všechny úkoly a lovecké zážitky, které se během roku uskutečnily.“

Pořádáte také nějaké akce pro veřejnost?

„Jako každý rok provádíme přednášky dětem v mateřské škole, kde si povídáme o přírodě, myslivosti, lese a hlavně, jak se zde chovat. Následný den mají děti za úkol přinést krmení, kterým se zvěř živí a v zimním období přikrmuje. Toto krmení společně odneseme do krmelce. Během vycházky děti poznávají krásu okolní přírody a učí se poznávat některé listnaté a jehličnaté dřeviny a keře a jejich plody.“

**Chtěl byste na závěr něco
vzkázat čtenářům Sušických
novin?**

„Letošní poměrně nestandardní situace vyhnala do lesů a celkově do přírody neskutečné davy lidí. Je fakt, že se mnozí lidé neumějí v lese chovat. Les je plný odpadků, volně v něm pobíhají psi a návštěvníci na sebe hulákají. Arogance a nezodpovědné chování některých návštěvníků v přírodě nezná mezí. Jako doma tak i v lese platí základní pravidlo *„Co si do lesa doneseš tak si taky odneseš“*. Znamená to žádné odhazování papírků, ale hlavně igelitů, plechovek, lahví a podobně. Slušnost by měla být základní vlastností každého člověka. Doufám, že většinu návštěvníků lesa, která se slušně chová, budou krásy lesa i života v něm nadále poskytovat jedinečné zážitky.“

Děkuji za rozhovor.

Eduard Lískovec
foto Vladimír Kriška

SUŠICKÉ **NOVINY** TRŽIŠŤANSKÝ ÚSTAVEK jako pravidelný čtrnáctidenník vydává Sušické kulturní centrum SÍRKUS, Příkopy 178, 342 01 Sušice, IČ 00368512. Sídlo redakce: KD Sokolovna, ul. T. G. Masaryka 120, Sušice, tel. 376555070, 724981554, e-mail: liskovec@kulturasusice.cz, www.kulturasusice.cz

Odpovědný redaktor Ing. Karel Sedlecký. Tiskne SAMAB, Brno. Redakce si vyhrazuje právo vybrat k otištění příspěvky pisatelů podle potřeby SN. Příspěvky představují názory a postoje pisatelů. Za věcnou správnost textů odpovídají autoři. Za obsah inzerátů zodpovídá zadavatel. Cena 10 Kč. Povolení OÚ Klatovy pod č. j. 72/92 0340472/92, MK ČR E 18100. Uzávěrka příštího vydání Sušických novin bude **26. listopadu 2020** ve 12.00 hod.